S A Y F A 27

OYUN 2 PERDE

JEAN -LOUIS BAUER

KİŞİLER

LOUIS DELFEUIL

HENRI

ELOISE

LISE

Olay Louis'nin kır evinde geçer. Louis yalnız yaşıysan zengin ve zevk sahibi bir adamdır.

BİRİNCİ PERDE

Henri divanda uyumaktadır. Louis görünür. Özensiz bir kılıktadır. Perdeleri açar. Henri ışıktan uyanıp gerinir.

HENRI Pekala, bulabildiniz mi?

LOUIS Bütün gece gözümü kırpmadan bunu düşündüm.

HENRI Bulabildiniz mi bari?

LOUIS Hayır!

HENRI Eh, ne yapalım!... (Giyinmeye başlar)

LOUIS Gerçekten çok üzgünüm, beni affedin. Ama ne kadar uğraşırsam uğraşayım bir türlü bulamıyorum. (Sessizlik) İngilizce bilmediğinize eminsiniz değil mi?

HENRI Kesinlikle!

LOUIS O halde size neden ihtiyacım olsun ki? Öğretim üyelerine yedi yılda bir verilen araştırma ve dinlenme iznimi de şu sıralar kullanmadığıma göre neden bir sekreter veya bir şoför ya da bir bahçıvan tutmak isteyeyim?

HENRI Bütün bunları dün gece de anlatıp durdunuz.

LOUIS Evet, ama sizi neden çağırdım?

HENRI Bu soruya cevap vermek bana düşmez.

LOUIS Biliyorum, çok sıkıcı bir durum. Tamamen saçmalık, kabul ediyorum, ama gerçekten, bir türlü sizi neden işe almak istediğimi bulamıyorum.

HENRI Eh, o halde benim burada yapacağım bir şey yok demektir.

LOUIS İstasyona kadar size refakat edeyim mi?

HENRI Gerek yok, bir taksi çağırın yeter.

LOUIS Bana biraz kızdınız, öyle değil mi?

HENRI Yok canım! Bu sayede sizinle tanışmış oldum.

LOUIS Çok naziksiniz! Eğer günün birinde bir şeye ihtiyacınız olursa, ne bileyim herhangi bir şeye, yardımcı olabilirsem, lütfen hiç çekinmeyin!

HENRI Hiç kaçırmam!

(Sessizlik.)

LOUIS Bir türlü anlayamıyorum! Şu mektuba bir kez daha bakabilir miyim? (Henri bir zarf uzatır, Louis içinden mektubu çıkarıp bakar) Hayret! Size ne görev vereceğimi mektupta da belirtmemişim. Dahası bu mektubu yazdığımı bile hatırlamıyorum. Ama şu da var ki, postaya verdiğimi pekala hatırlıyorum. Yağmur yağıyordu. Mektubu posta kutusuna atmak için koşa koşa arabadan fırladım. İşte bakın, görüyor musunuz, yağmurdan ıslandığı için zarfın üstündeki mürekkep nasıl dağılmış?

HENRI Ben hazırım.

LOUIS Sizden bir kez daha özür diliyorum. Boşu boşuna sizi buralara kadar yordum. Bu yaptığımdan gerçekten utanıyorum.

HENRI İnsan her zaman çağının en önemli kişiliklerinden biriyle baş başa akşam yemeği yemek fırsatı bulamaz!

(Sessizlik.)

LOUIS Acaba ilanda özel bir şart belirtmiş miyim?

HENRI Bir sinema öğrencisi aradığınızı yazmışsınız, o kadar.

LOUIS Sinema öğrencisi mi? Bu daha da garip. Sinemadan nefret ederim. Bir yandan sinemadan nefret ederken öte yandan bir sinema öğrencisini niye buraya getirteyim ki?

HENRI Belki de gerisin geriye postalama zevkini tatmak içindir.

LOUIS Evet, evet haklısınız, hadi bakalım gidiyoruz, yeterince zaman kaybettirdim size. Ha! Sinemadan nefret ederim dedim diye alınmayın sakın. Bunun sizinle hiç ilgisi yok, bu... Sadece... (Zil çalınır) Şu odaya girin ve lütfen hiç sesinizi çıkarmayın. Mutlaka komşu hanımdır. (Henri Louis'nin

gösterdiği odaya doğru gider) Sizi bir yakalarsa bir saat lafa tutar. (Tekrar zil çalar) Bir dakika! (Henri'nin girdiği odanın kapısını kapar. Gergindir)

LOUIS Tamam, tamam.

(Kapının kolundan bir kırılma sesi gelir.)

ELOISE (Dışardan) Louis!

LOUIS Girin, kapı açık.

ELOISE (Dışardan) Louis!

LOUIS Ne var? Kapı açık dedim ya!

(Gidip kapıyı açar)

ELOISE Kapınızı kırdım! Korkunç! Açmak istemiştim... ve... kolu...

(Eloise elinde bir kapı kolu tutmaktadır. Louis gülümser)

LOUIS Önemli değil. Bu kış yağmur doğramaları şişirmiş. Marangozu çağıracaktım ama unutmuşum... Hadi girin! Şu kapı kolunu da bırakın artık elinizden.

ELOISE Canım çok sıkkın. Sabaha kadar gözüme uyku girmedi. Buraya gelmeden önce de ne salaklıklar yaptım bir bilseniz! Bu arada hidroforu bozmayı da başardım. (Kapıyı kapar, kapı kolunu bir kenara bırakır. Bozulmuş olan divanı fark eder) Affedersiniz, sizi rahatsız ediyorum, yalnız değilsiniz galiba?

(Divanı düzeltmeye çalışan Louis'yi manidar bir bakışla süzer)

LOUIS Elbette yalnızım. Sadece sizin gibi ben de uykuyu kendi yatağımda bulamadım dün gece. Aramadığım şekil, aramadığım yer kalmadı. Çarşafların arasında, battaniyelerin altında. Yok, yok. Bütün evi dolandım. Mahzenden tavan arasına. Hiçbir yerde bulamadım. Sonunda şu divana uzanıp müzik

dinlemeye başladım.(Louis divana oturup Eloise'e bakar ve ıslık çalar)

Güzelim bu ne hal böyle? İki dirhem bir çekirdek!

ELOISE Abartmayın canım. Eski bir elbise. Tavan arasında sandıkları karıştırırken bulup sırtıma geçiriverdim.

LOUIS Pek yakışmış ama. Güzelliğinize güzellik katmış. Bu şıklığı kime borçluyuz acaba? Sakın Toby evleniyor demeyin de!

ELOISE Daha neler! Onun yaşı başı ne ki! Müsaade edin de gençliğinin tadını çıkarsın.

LOUIS Öyleyse bugün doğum günü!

ELOISE Bilemediniz! Doğum günü 24 Nisan'dır. Umarım o gün bir işiniz çıkmaz da gelirsiniz. Sizi öyle seviyor ki!

LOUIS Gelmez olur muyum? Ben de onu çok seviyorum. Her karşılaştığımızda benim de içimden havlamak geliyor. Patileri ile oramı buramı gıdıkladığını düşünüyorum da zevkten içim içime sığmıyor. Ama bu aramızda kalsın lütfen. Bir duyarsa utançtan yüzüne bakamam sonra! Ona hediye olarak ne verebilirim acaba? Kendileri Macar Edebiyatından hoşlanıyorlar mı? Geçen yıl yayınlanan bir romana önsöz yazmıştım. Eminim çok beğenecektir. Zira baştan sona kanlı av sahneleri ile dolu. Bu sahneler ona hiç kuşkusuz yabani atalarını hatırlatacaktır.

ELOISE Toby vejetaryendir!

LOUIS O zaman gizlice hakkında bilgi toplayıp nelerden hoşlandığını bana bildirin.

ELOISE Buna hiç vaktim yok maalesef. Bir an önce toparlanıp istasyona gitmem lazım. Arabam da çalışmıyor...

LOUIS Ve benimkini ödünç isteyeceksiniz!

ELOISE Şayet mümkünse!

LOUIS Ben de bu prenses kostümünü benim hoşuma gitmek için giydiğinizi sanmıştım... Ama görüyorum ki bir başkası içinmiş.

ELOISE Hayır hayır düşündüğünüz gibi değil. Kız kardeşimi karşılamaya gidiyorum. Birkaç günlüğüne buraya geliyor. (Louis arabasının anahtarlarını verir) Teşekkürler! Beni üstü açık spor bir arabanın direksiyonunda görünce yüzü kim bilir ne hal alacak!

LOUIS Aman dikkat! " İnsanlara böyle tepeden bakarsanız günün birinde o tepeden düştüğünüzde incinen münasip yerlerinizin acısı büyük olur."

ELOISE Bu vecize size mi ait?

LOUIS Hıı... evet!

ELOISE O zaman bana bir iyilik yapın. Bir sohbet anında bu eşsiz cümleyi kız kardeşime de nakledin. Burada, ilkel bir ortamda ve cahil insanlarla arkadaşlık ederek yaşadığımı sanıyor. Ne seçkin dostlarım olduğunu anlar böylelikle!

LOUIS Seçkin dostlar! Mübalağa etmeyelim!

ELOISE Oh... evet ! Siz çok önemli birisiniz. Aklım bir karış havada olabilir ama ayaklarım daima yere sağlam basar. Kardeşime benzemem. O daha ufacıkken büyüklük hayalleri kurardı. Yüksek ökçeli ayakkabıların üstünde durmaya çalışırken az kaza gelmedi başına. Bugün de tam bir sonradan görme! Bir zırdeli! Derdimi anlıyorsunuz değil mi?

LOUIS Çok iyi anlıyorum.

(ELOISE bir mendil çıkarır.)

ELOISE Beni küçümsüyor.

LOUIS Aldırmayın canım. Onunla tanıştığım anda önemli ve saygın kişiliğimle gözünü boyayacağım. Hadi şimdi acele edin. Belki de gelmiş, bekleme salonunda sizi bekliyordur.

ELOISE Neniz var sizin?

LOUIS Orada sizi beklerken etrafı inceleyip geri kalmış bir yerde yaşadığınızı sanmasın.

ELOISE Ama artık bekleme salonumuz yok ki!

LOUIS Evet, terk etti bizi! O yıllanmış, o canım bekleme salonumuz uçup gitti. Allah vere de trene binip gitmiş olsa!

ELOISE Dalga geçmeyi bırakın. Pekâlâ, biliyorsunuz ki onu yıktılar. Hatta siz de yeni garın açılış törenine onur konuğu olarak davetliydiniz.

LOUIS A öyle ya! Unutmuşum! Özür dilerim. Bir fincan kahve içersem aklım başıma gelir. Henüz gelmedi de!

ELOISE Sormayın, benimki de öyle. En iyisi ben de sizinle birlikte bir kahve içeyim.

LOUIS Bunu yapmaya vaktiniz var mı?

ELOISE Tabii, arabanızı verdiğinize göre!

(ELOISE mutfağa geçer, içerden tabak çanak sesleri gelir.)

ELOISE (İçerden) Aman yarabbi! Burası tam bir çıfıt çarşısı!

LOUIS Kusura bakmayın. Geleceğinizi bildirseydiniz ortalığı derleyip toplardım.

ELOISE (İçerden) Bu iki tabak da nesi? Yoksa siz yemeklerinizi önce masanın bir yanında sonra da öbür yanında mı yersiniz? Hem de aynı öğünde!

LOUIS Ne yapayım? Böylece kendimi daha az yalnız hissediyorum!

ELOISE (İçerden) Yoksa beklenmedik bir ziyaretçi mi çıkageldi?

LOUIS Beklenmedik ziyaretçi! Aman ne güzel bir başlık! İş kaldı hikayenin gerisini uydurmaya!

ELOISE (İçerden) Yoksa soruma cevap vermek istemiyor musunuz?

(Elinde kahve fincanları ve kahve kavanozu ile geri gelir)

LOUIS Ah, sevgili komşucuğum!

(Louis kahve servisi yapar. Eloise gülümser)

ELOISE Neyse, bu gece sizi uykusuz bırakanın Sarah olmadığını anlamak yüreğime su serpti.

LOUIS Vallahi siz bir işler çeviriyorsunuz!

ELOISE Daha neler.

LOUIS Önce kızkardeşiniz. Şimdi de bu Sarah! Bugüne kadar bana ondan hiç söz etmediniz. Bence bu adı taşıyan kişi önemli biri olmalı!

ELOISE Sarah'ın kim olduğunu da mı bilmiyorsunuz artık?

LOUIS Biliyorum canım, Hazreti İbrahim'in karısı. Bu isimde başka biriyle teşerrüf etmedim henüz!

ELOISE Hay Allahım! Keşke bugün yanınızda mendilinize düğüm atacak birileri olsaydı. Hafızanız mı karıştı yoksa başka bir sorununuz mu var?

LOUIS Anlamadım?

ELOISE Sarah benim küçük kedim! Akşama sabaha doğuracak! Bu yüzden bütün gece miyavladı.

LOUIS Yok yok o değil, az önce ne dediniz siz? Düğüm falan? Hani hafızamı yitiriyormuşum da birileri mendilime düğüm atmalıymış?

ELOISE Öylesine söyledim canım, aldırmayın siz!

LOUIS Ama bu doğru! Tamam, buldum işte. Oh! Bana öyle bakmayın. Tasalanmayın da! İyiyim, çok iyiyim! Geldiğinizde, kafam, size açıklamakta fayda görmediğim bir problemle meşguldü. Ne hikmetse siz bu problemi çözüverdiniz! Size ne kadar teşekkür etsem azdır.

ELOISE Bir şey değil!

LOUIS Mendilime bir düğüm atacağım. (Mendilini çıkarır) Bu da nesi? Bir tane düğüm var zaten? En iyisi bunları ikiliyelim! Garantili olsun. Hadi bakalım şimdi doğru evinize gidip önce küçük Sarah'ınıza bakıyorsunuz sonra da istasyona kardeşinizi karşılamaya.

ELOISE Doğrusu Sarah artık pek küçük sayılmaz. Sık sık hastalanmaya başladı. Özellikle solunum sistemi pek nazik. Zaten size sormak istediğim birşey var. Yavrularla ilgili. Biliyor musunuz, doğumdan sonra ne yapacağımı şimdiden kara kara düşünmeye başladım. Onları lalettayin birilerine emanet edemem… (Eloise muzipçe sırıtır)

LOUIS Hiç bana bakmayın!

ELOISE Mini mini kedicikler! Tıpkı bebekler gibi! Düşünsenize, artık herkes size tonton Louis Amca diye hitap edecek!

LOUIS İstemez! Biliyorsunuz, pek düzenli bir yaşantım yok benim. Üstelik benimle geçinmek zordur da!

ELOISE Siz bir sineği bile incitmezsiniz!

LOUIS Yanılıyorsunuz. Kanatlarını koparmaya bayılırım. Koparmakla kalmaz onları içtiğim kahveye katarım. Heyhat! Asla palazlanıp tekrar yaşama dönemezler! İnanmıyorsanız fincanınızın dibine bakın. Sinek mezarlığını

göreceksiniz. (Eloise tereddüt eder. Sessizlik. Louis kahvesini içer ve sanki sinek tortusu çiğniyormuş gibi yapar)

ELOISE İğrenç! Öldükten sonra, günün birinde bir sinek ya da bir örümcek olarak yeniden dünyaya döndüğünüzü ve başınıza aynı felaketin geldiğini bir düşünsenize! Ah, ruhların yaşadığına inanmadığınızı unutmuşum ama bence yanılıyorsunuz. Hayvanların da bir ruhu vardır.

(Louis hafifçe gülümser)

LOUIS Bir tek hayvana katlanabilirim. O da maymun. Bir maymun bana baktığında kendisinin aslında bir insan olduğunu düşünür. Keza ben bir maymuna bakarken aslında bir hayvan olduğumu hatırlarım. Gerisi hikâye!

(Sessizlik. Maymun taklidi yaparak Eloise'i kovalar. Eloise yarı şaşkın yarı güler bir ifadeyle çıkar. Louis güler ve Henri'yi almaya gider.) Affedersiniz. Uzun sürdü ama onun sayesinde sizi buraya niçin getirttiğimi buldum.

HENRI İyi ya! Harika!

(Sessizlik. Kötü çalışan bir araba sesi duyulur. Louis kapıya veya pencereye koşup dışarıya bağırır)

LOUIS Debriyaja dikkat edin! (Henri'ye dönerek) Mendilime düğümler atacak birine ihtiyacım var. Çünkü bunu kendim yapmaya kalkarsam işin içinden çıkamam. Eğer mendilime bir düğüm attığımı hatırlayamazsam, bu düğümü neden atmış olduğumu hiç hatırlayamam! Yeterince açık anlatabildim mi?

HENRI Pek sayılmaz!

(Louis düğümü çözer ve çalışma masasından küçük bir not defteri alır. Açıp bakar ve cebine koyar)

LOUIS Eskiden tıkır tıkır işleyen bir hafızam vardı. Herhangi bir metni bir kerecik okusam anında ezbere tekrarlardım… Hem de tersinden. Gerçi gene idare eder de, nasıl desem... biraz söz dinlemez oldu. Canının istediği yerde duruyor. Bu neye benziyor biliyor musunuz? Sanki önümden bir tren geçmekte. Ansızın durduğunda sadece karşımdaki vagonu görüyor ama geride kalanları ona bağlamakta güçlük çekiyorum. Bu durumda bana öyle biri lazım ki yaşadığım her şeyi görecek, dinleyecek, iyice kendi belleğine yerleştirecek ve ben istediğimde tekrar ortaya çıkaracak. Bir tür yedek hafıza anlayacağınız!

HENRI Kendimi bildim bileli bir zihin açacağı olmak istemişimdir!

LOUIS Aradığım kişi zeki olmalı ve ağzını sıkı tutmayı bilmeli.

HENRI Hiç merak etmeyin. Bir bunak gibi davranacağıma söz veriyorum.

LOUIS Alayın sırası değil. Bu çok ciddi bir konu! Buraya neden geldiğiniz asla bilinmemeli. Göreceklerinizve duyacaklarınız da. Her şeyi beyninizde saklı tutacaksınız.

HENRI İşe alındım mı?

LOUIS Ne aceleniz var?

HENRI Karnım acıktı da.

LOUIS Mutfak hemen şurada.

(Henri mutfağa geçer ve içerden seslenir)

HENRI Süt var mı?

(Louis cebinden not defterini çıkarıp okur)

LOUIS Süt pencerenin pervazında. Ekmek, ekmek kutusunun içinde. Ekmek kutusu meyve sepetinin yanında. Buzdolabı kapının arkasında. Peynirler

folyoya sarılmış halde buzdolabının üst rafında. Etler derin dondurucuda. İstediğinizi alın.

HENRI (İçerden) Savaş çıksa bile açlıktan ölmezsiniz.

LOUIS Ne sandınız? İştahım daima yerindedir. (Henri eli kolu yiyecekle dolu döner. Louis gözlerini kocaman açar) Nerde kalmıştık? Benim, tam manasıyla hafızamı tamir edip çalışır hale getirecek birine ihtiyacım var. Diyelim az önce olduğu gibi komşum beni ziyarete gelip gitti de ben onun niye geldiğini hatırlamak istiyorum. İşte tam bu noktada devreye girecek bu kişi.

HENRI Arabanızı ödünç almak için gelmişti!

LOUIS Aa! Bravo! Kapıları mı dinliyorsunuz? Mükemmel! Peki ne yapacaktı ki arabamla?

HENRI Sosyete düşkünü ve biraz da uçuk olduğu besbelli kız kardeşini karşılamaya gidecekti. Ayrıca sizden onu etkilemenizi istedi. Siz de hepsini kabul ettiniz!

LOUIS Olamaz!

HENRI Oldu bile!

LOUIS O zaman giderken niye öyle keyifsizdi?

HENRI Üç sebepten; ilki, doğacak yavru kedilerden birini almayı reddettiğiniz için.

LOUIS A, orası öyle!

HENRI Parantez içinde belirteyim, anne kedinin adı Sarah ama İbrahim Peygamber'in karısı değil.

LOUIS Tabii canım, onu biz de biliyoruz!

HENRI İkincisi, sinekleri katlettiğinizi sanıyor, üçüncü ve son olarak da beni ondan sakladığınız için bozuldu.

LOUIS Tebrikler! Peki yalnız olmadığımı nasıl anladı?

HENRI Divandan. Ve masadaki iki kişilik servisten.

LOUIS A, evet doğru! Sizi onunla tanıştırmam gerekirdi.

HENRI İmtihan bitti mi?

LOUIS Ona sizin bir Winnie Scott hayranı olduğunuzu söyleyeceğim.

HENRI O da kim?

LOUIS Amerikalı büyük bir kadın şair. Geçen yaz sonu göçüp gitti. Adı sanı duyulmadan. Oysa edebi kariyerine parlak bir başlangıç yapmıştı. Benim de edebiyat dünyasına adım atmamı sağlayan odur. Bütün yolculuklarında ona eşlik ettim. Bana şiirlerini okurdu, ben de onları Fransızca'ya çevirirdim. Olağanüstü bir kadındı. Maalesef hakkettiği yere gelemedi. Bense artık toplum içinde saygın ve nüfuz sahibi biri olduğumdan onun eserlerini tanıtmak bana düşer. Bu nedenle, herkese, sizin, Winnie Scott'un ölümünden sonra yayınlanacak eserlerinin tercümesi için bana yardıma gelmiş genç bir İngilizce öğrencisi olduğunuzu söyleyeceğim!

HENRI İngilizce bilmediğimi hatırlatırım.

LOUIS Ne uydurayım o zaman?

HENRI Komşunuz size kız kardeşinin niçin geldiğini söyledi mi?

LOUIS Siz benim akrabam değilsiniz ki!

HENRI Varsın öyle zannetsin!

LOUIS Kardeşim olamazsınız!

HENRI Ama oğlunuz olabilirim pekâlâ.

LOUIS Asla! Ne kedi ne de çocuk! Hayat yan gelip yatılacak bir vaha değildir. Benim önemli görevlerim var! Ayrıca bu çılgın nüfus artışına tek bir canlıyla da olsa katkıda bulunacak kadar sorumsuz değilim!

HENRI Bu gerçek değil ki, düzmece bir hikaye! Beni yatılı okula vermiş olduğunu, eğitimimin halen devam ettiğini ve tatilimi senin yanında geçirmek için ansızın çıkageldiğimi söyleriz.

LOUIS Biz gene de senli benli olmayalım!

HENRI Olmaz, akrabayız.(Sessizlik) Bana odamı göstermedin daha. Her gece bu divanda yatacak değilim herhalde!

LOUIS Şey... tabii... siz...

HENRI Sen!

LOUIS Yok yok, vazgeçtim. Kimsenin babası olamam ben. Düşüncesi bile dayanılmaz geliyor!

(Sessizlik)

HENRI Benim de kendime göre bazı planlarım var ve bana öyle geliyor ki, tanıdığınız nüfuzlu kişiler, oğlunuz olduğumu öğrendiklerinde bana yardımcı olmak için birbirleriyle yarışacaklardır.

LOUIS Demek bu yüzden...

HENRI Eee, ne yaparsınız, her zahmetin bir karşılığı vardır.

LOUIS Pekâlâ, anlaştık. Aramızda karşılıklı çıkarlarımız dışında hiçbir bağ olmayacak. Ve yalnız kaldığımızda bana Mösyö diye hitap edeceksiniz. İçli dışlı olmaktan nefret ederim. Anlaşıldı mı?

HENRI Peki Mösyö! Ya başkaları varken?

LOUIS Başkaları varken… Louis dersiniz, sadece Louis. Hadi şimdi gidip yukardaki odaya yerleşin. Görevinizin ayrıntılarını daha sonra açıklarım size

HENRI Birazdan görüşmek üzere Mösyö.

(Henri gülümseyerek çıkar. Louis içinden gelen gülme isteğini frenler. Çalışma masasına oturup eline elyazması bir kitap alarak çeviri çalışmalarına başlar)

LOUIS "Kaptan haykırarak sesleniyor kuşa; … / I am just like a traveller… Kaptan kuşa bağırıyor... .ben bir... ben bir... gezginim! Ve kuş cevap veriyor ona; Parçalarını yeniden bir araya getireceksen aynayı kırmak neye yarar? Akıntıya kürek çekmiş olacaksın." Asıl sen akıntıya kürek çekiyorsun Winnie, kasanın içindekilerin bana ait olmadığını asla kanıtlayamayacaksın. (Çalışmaya devam eder. Okur) "Er geç avcının tuzağına düşeceksin! Elleri rüzgarda yüzüyor, ayaklarıysa okyanusta uçuyor ..." Hala tehditler mi savuruyorsun? Ne sanıyorsun sen kendini? Rahat bırak beni! Yoksa tercümeyi keserim. Sen de sonsuza kadar, adı sanı duyulmamış bir yazar olarak kalırsın! Anlaşıldı mı? "Ve fırtına kopunca kaptan da gemisiyle birlikte sulara gömülecek..." Göreceğiz bakalım! "Sen, dönüp dolaşıp aynı yere geri dönen bir yolcu gibisin. Nereden gelmiş olduğunu bilmediğinden nereye gideceğini de bilmiyorsun. Gerçekler ardında dönüp duruyor… belleğindeki kara sayfalar yırtılıp kopana dek sürecek bu… Yalnızca boş bir cilt kalana dek!" Hayret! Sanki bütün bunları benim için yazmışsın! (Çalışmaya dalar. Bir gürültü duyulur) Winnie? (Başını çevirir ve bir genç kadınla karşılaşır. Kadın o fark etmeden girmiştir) Uzun zamandır burada mısınız?

LISE Hayır.

LOUIS Yoksa siz?

LISE Kapı açıktı da...

LOUIS Ah, biliyorum, biliyorum. Hatırlatmanız gerekmez. Siz şu küçük kardeşsiniz, öyle değil mi? Sevgili komşumun kız kar…

LISE Kız kardeş mi?

LOUIS Sevgili komşumun kız kardeşi. Canım bunda çekinecek ne var? Ben onu çok severim. Biraz tuhaftır ama, çok iyi anlaşırız onunla. Örnek alınacak bir komşuluk ilişkimiz vardır. Oturun, oturun rica ederim. Hoş geldiniz. Beni bu kadar çabuk ziyaret edeceğinizi ummuyordum, hazırlıksız yakalandım. (Sessizlik) Eee, sevgili komşum sizi böyle yalnız mı bıraktı? Eminim birazdan damlar!

LISE Bilmem.

LOUIS Yolculuğunuz iyi geçti mi?

LISE Hayır.

LOUIS Korkmayın, burada güzel vakit geçireceksiniz. İnsanlarımız harikadır. Her konuda başı çekerler! Güzel bir beldedir burası. Şu istasyonumuzu ele alalım, yani eskisini demek istiyorum, onu yıktılar her nedense. Yerine yapılan o şatafatlı şeyi gördünüz. Uzun uzun incelemeye zamanınız olmuştur. Bekleme salonu yok artık. Yapmamışlar! Hoş trenden inildiğinde eksikliği hissedilmiyor ya! Çağımızın özelliklerinden biri de bu! İnsanlar artık beklemekle zaman yitirmek istemiyorlar. Esasen buna hakları da yok.

(Sessizlik)

LISE Sizinle tanışmak beni çok heyecanlandırdı.

LOUIS Ben de memnun oldum... Açıkçası bu kadar genç olduğunuzu tahmin etmiyordum. (Sessizlik) Şaşırmış gibisiniz!

LISE Size bakıyordum. (Sessizlik) Sıradan biri değilsiniz siz!

LOUIS Yaşlının teki! Bir zamanlar ateş gibiydim. Gerçi henüz posam çıkmadı ama ne de olsa bir ayağımız çukurda! (Sessizlik. Lise hıçkırır) Hadi hadi şaka yaptım.(Lise Eloise'in yaptığı gibi bir mendil çıkarır.) Tıpkı ablanız gibisiniz. Tıpkısının aynısı! Ah! Az kalsın unutuyordum. Size kitaplarımı göstermemi istemişti. (Kütüphanesine bakar, göstermek istediklerini bulamaz, lafı çevirmeye çalışır) Ben... şu aralar... Geçtiğimiz günlerde Unesco daimi elçiliğinden istifa ettim ama Brüksel'deki İnsan Hakları Komisyonu Başkanlığını sürdürmekteyim. (Sessizlik)Bir dakika, hemen dönerim. (Louis çıkar, Lise etrafı inceler. Mutfaktan fısıltılar duyulur. Louis geri döner kütüphaneden kitaplar alır.) Ablanız size çalışmalarımı göstermemi istemişti. Kendi eserlerimin yanı sıra başkalarının çalışmalarına de önsözler yazdım. (Kitapları kızın önüne koyar. Lise aralarından bir tane alır)

LISE (Başlığı okur) Shoah’tan Görüntüler!

LOUIS Kış sporları için ideal bir yerdir.

LISE Shoah' mı?

LOUIS Elbette. Gerçek bir kayak tutkunuyum ben. (Lise şaşkın bakar) Tenise de bayılırım. Zaten ilk tenis karşılaşmamı da Shoah'ta yapmıştım. (Lise kitabı ona verir. Louis resimleri görünce alelacele kitabı kapatıp eliyle ağzını örter.) Affedersiniz! Şoke oldum... Bugün kafam allak bullak... her şeyi birbirine karıştırıyorum. Beynim... çok... ağır çalışıyor. Kaplumbağa gibi.

LISE Benim yüzümden mi?

LOUIS Katiyen! Siz üzerinize alınmayın... Sizin hiçbir dahliniz yok... Ama... oğlum geldi de. Dün akşam. Onu beklemiyordum. Uzun zamandır onu görmediğim için aklım karıştı...

LISE Oğlunuz mu var?

LOUIS Öğrenci. Yıllardan beri ilk kez beni görmeye geldi. Onu yatılı okula koymuştum. Bir daha asla göreceğimi ummuyordum. Ama ansızın çıkageldi ve böylece geçmişim de bir bumerang gibi geri döndü. Bunalmamın nedeni bu işte.

LISE Demek bir oğlunuz var!

LOUIS Neden olmasın? Sizin de bir ablanız var ya! Zaten hık demiş burnundan düşmüşsünüz!

LISE Yani onu yatılı okula mı bıraktınız?

LOUIS Kimi? Oğlumu mu? Ha, evet, küçücük bir çocukken.

LISE Onu sevmiyor muydunuz? (Üzülür)

LOUIS Sevmez olur muyum? Taparım ona!

* SHOAH: İbranice'de yahudi soykırımını simgeleyen sözcük.

LISE Sahi mi?

LOUIS Tabii ya!

LISE (Sakinleşir gibi olursa da yeniden asabileşir) O zaman niçin terk ettiniz onu?

LOUIS Onu terk etmedim. Ancak kendimi ruhen ve bedenen toplumsal görevlerime adamak zorunda olduğumdan bekarlık sultanlıktır diye düşündüm.

LISE Hiç inandırıcı değil!

LOUIS Bu çocuğu saklamışsam, bu onu dünyadan korumak içindir. Yirmi yıl boyunca, bir hırsızın gizlice hazine araması gibi, hep el ayak çekildiğinde ziyaret ettim onu. "Geçmiş, sürülüp dinlenmeye bırakılmış ve ilkbaharın gelişini bekleyen gizli bir bahçe gibidir", Winnie Scott'tan inciler!

LISE Winnie Scott'mu?

LOUIS Onu tanıyor musunuz?

LISE Evet! Korkunç!

LOUIS Çok acımasız hem de! (Gülümser) Zaten o da... oğlum da… bana yardıma geldi. Winnie'nin ölümünden sonra yayınlanacak eserinin tercümesi için yardım edecek bana. Beni bağışlayın ama çok merak ettim. Siz Winnie Scott'u nerden tanıyorsunuz?

LISE Benim bütün çalışmalarınızdan haberim var!

LOUIS Aaa, tabii, tabii. Evet, onun ilk şiirlerini dilimize kazandıran benim. Ama son eseri... Olağanüstü! Adı *Üçüncü Sıçrayış.* İşte bu aralar onun üzerinde çalışıyorum. Bakın size bir şey söyleyeyim; yeni bir dönemin eşiğindeyim. Beynimi besleyip zenginleştireceğim. Yürüttüğüm kamu hizmetlerini şimdilik rafa kaldırıp ilk tutkum olan edebiyata döneceğim. Zaten çeviri çalışmalarım edebiyat dünyasına girmem için bana küçük bir kapı açtı.

LISE Ona yakın mıydınız?

LOUIS Orasını boş verin. Biz eserinden söz edelim. *Üçüncü Sıçrayış.* Harika bir yapıt! Anlatmamı ister misiniz?

LISE Memnuniyetle! (Sessizlik. Louis Lise'i gözler) Ama eğer keyfiniz yerinde değilse…

LOUIS Yok canım... Bende keyiften çok ne var? Tabak dolusu... İki tabak hem de! Bir o yanda bir bu yanda! (Kendi kendine güler) Biliyorum, biliyorum, pek komik değil. Ablanızla aramda geçen matrak bir olay vardı da. Bir oğlum olduğundan haberi yok. Ondan sakladım. Beni biraz tuhaf bulabilirsiniz!

LISE Evet... ama... uzun zamandır ayrı kaldığınız bir evlada kavuşmak... bu... insanı... bu beni... çok... çok… (Ağlayacak gibidir.)

LOUIS Cümleleriniz hep yarım kalıyor ama!

LISE Ben cümlelerimi bitiremiyorum siz de daha hikayenizi anlatmaya başlayamadınız.

(Louis konuşmaya başlamadan kağıtlarını aramaya gider)

LOUIS Canınızı sıkmak istemem.

LISE Dinlemek hoşuma gidecek.

LOUIS Bu bir yelkenlinin öyküsü. Bir gün bir yelkenli limandan demir alır. Dümende yapayalnız bir adam... Koca teknede bir başına! Nereye gittiğini bilmeksizin karadan ayrılıyor... rüzgar yelkenleri usul usul şişirmekte... Esinti giderek kıyıdan uzaklaştırıyor onu. Adam gece gündüz dümenin başından ayrılmıyor. Rüzgar gitgide şiddetleniyor... Ve ardından yağmur... Yaklaşan fırtınanın habercisi... Tekne yol tutmakta iyice zorlanıyor artık... Boyunu aşan dalgalar neredeyse alabora edecek onu. Güvertedeki adam ölüm korkusuyla iliklerine kadar titriyor... ama hayır… Sağlam bir tekne bu... dayanacak... yelkenler yırtılana dek... (Kapı yavaşça oynar) Kara yelkenler yırtılmadıkça... Kara yelkenler yırtılmadıkça... kara yelkenler... yırtıl... kara sayfalar yırtılmadıkça... kara sayfalar... kara... Ve sadece boş bir cilt kalacak...

(Kapı çarpar. Louis donakalmış, titremektedir)

LISE Neniz var? (Louis'ye yaklaşır, sonra geri çekilir) Kim var orada? Çabuk buraya gelin!

(Henri girer)

HENRI Oo!

LISE Bana bir öykü anlatıyordu, birdenbire fenalaştı.

HENRI Hay Allah!

LISE Benim yüzümden.

HENRI Sizinle ilgisi yok. Ben onunla ilgilenirim. Derdinin ne olduğunu biliyorum.

LISE Evet, evet, benim yüzümden.

HENRI Hayır! Lütfen bizi yalnız bırakın. Nesi olduğunu biliyorum. Önemli değil. Sadece dinlenmeye ihtiyacı var.

LISE Affedersiniz… Siz oğlu musunuz?

HENRI Ben mi?

LISE Evet.

HENRI Evet, ne olmuş? Neler anlattı size?

LISE Çok şanslısınız!

HENRI Neden?

LISE Sizi çok seviyor... Öyle söyledi...

(Lise çıkar)

HENRI Mösyö! Mösyö! Benim ben! Henri!

LOUIS Kapı… kapı!

(Henri kapıyı kapar)

HENRI Nasıl oldunuz? Biraz daha iyi misiniz?

LOUIS Allahtan ona ne demem gerektiğini kulağıma fısıldadınız. Çok yerinde bir davranıştı doğrusu. Umarım yemiştir.

HENRI Hiç şüpheniz olmasın! Ne garip bir kadın o öyle! Ablasından aşağı kalır yanı yok!

LOUIS Kitaplarımı nereye koyduğumu dahi bilemedim.

HENRI Kitaplarınız mı?

LOUIS Evet! Bütün kitaplarım yazar adlarına göre alfabetik olarak dizilidir. Ama kendi yazdıklarımı bulamadım.

HENRI Elli yıllık bir ömürde insan kim olduğunu bir kerecik unutabilir.

LOUIS O kadarla kalsa iyi! Ama Shoah ile ilgili zırvalarıma ne demeli? İşin vahametini anlıyor musunuz?

HENRI Hayır, Shoah da neyin nesi?

(Sessizlik. Louis kitabı uzatır. Henri bakar) Soykırım Belgeleri! Vay canına! Spor merkezi ile Savaş Suçlarını Kınama Örgütünü karıştırmışsınız!

LOUIS Kestane şekerlemesi sever misiniz?

HENRI Neden sordunuz?

LOUIS İnsanlar ikiye ayrılır. Kestane şekerlemesini sevenler ve nefret edenler. Ve size şunu söyleyeyim ki bayım, ben hafızamı, benimle aynı zevkleri paylaşmayan birine emanet edemem!

HENRI Ben daha ziyade birinci kategoriye giriyorum!

LOUIS Oturun o zaman. Şimdi çok şaşıracaksınız! Size çok özel bir şey söyleyeceğim... Nasıl anlatsam... (Sessizlik) Sır saklamayı becerebilir misiniz?

HENRI Sizi dinliyorum.

(Sessizlik)

LOUIS Az önce mutfakta fincanları aradım ama bulamadım. Çünkü yerleri değişmişti. Bu evde her şeyi yerli yerine koymak gerekir. Bunu unutmayın. Tamam mı?

HENRI Çatallar çekmecenin solunda, kaşıklar ise sağında! Zaten gözüme ilişti, hepsinin üzerinde ne olduklarını yazan etiketler var. Bunları hiç kimseye söylemeyeceğime yemin ederim. (Ayağa kalkar)

LOUIS Oturun, daha bitmedi. (Sessizlik) Şu küçük not defterini görüyor musunuz? Her şey burada kayıtlıdır. İlk önce evin planından başladım. Tek tek her eşyayı yazdım. Ama daha yazacak bir sürü şey var. Bittiğinde çok işime yarayacak. Alın inceleyin. Ama hemen geri isterim. Bende durması gerek, çünkü darda kalırsam...

HENRI Artık ben varım ya babacığım!

LOUIS Laubalilik istemez!

HENRI Özür dilerim...

LOUIS Özrünüzü kabul etmiyorum. Biraz yüz bulunca hemen cıvıtıyorsunuz. Yanımızda bir üçüncü kişi olmadığında bana Mösyö diye hitap edeceksiniz. Hiçbir şey size benimle laubali olma hakkını vermez!

HENRI Ama o genç hanım bana, beni sevdiğinizi söyledi... Üstelik buna hiçbir mecburiyetiniz yokken…

LOUIS Ona bir şeyler uydurmam gerekiyordu. O anda aklıma geleni söyleyiverdim. Bir dahaki sefere sizden nefret ettiğimi söylerim. Hiç merak etmeyin.

HENRI Affedersiniz o sözler hoşuma gitmişti de... bir an kendimi kaptırmışım. Bir daha tekerrür etmez efendim!

LOUIS Umarım. Aksi takdirde sizi kapıya koyarım.

HENRI Siz bilirsiniz efendim.

LOUIS Bizim ticari bir ilişkimiz var, hepsi bu. Size en özel sırrımı ifşa ettim. Bu yüzden tereddüt ediyorum. Kimseye açıklamayacağınıza emin olmak istiyorum.

HENRI Babamın başı üstüne yemin ederim.

(Louis tereddüt eder, kalkar, bir şeyler arar. Sonunda bir yerden bir kasa çıkarır... bu kez şifreyi hatırlayamaz. Sağa sola bakar)

LOUIS Oturun! Şifre! Kasanın şifresini unuttum... Aslında bir yerlere yazmıştım. Çünkü unutacağımdan emindim. Gelgelelim şimdi de kağıdı bulamıyorum... Ne aptalım!

HENRI Eh, biraz! Masanızın üstü kağıt dolu. Onların arasında olmasın? (Birlikte ararlar) Belki de cüzdanınızdadır.

LOUIS Haklısınız! (Cüzdanını karıştırır) Burada bir numara yazılı...

(Henri bakar)

HENRI Bu bir tarihe benziyor.

LOUIS Deneyin bakalım!

HENRI Doğum tarihiniz mi bu? (Louis cevap vermez… Henri dener) Açılmıyor!

(Kağıdı Louis'ye geri verir. Eliyle açmayı dener kasa hemen açılır.)

LOUIS Sinema öğrencisi olduğunuza emin misiniz?

HENRI Evet, uzmanlık dalım polisiye filmlerdir. Endişelenmeyin Mösyö gangster değilim. Kilitlemeyi unutmuşsunuz. Pat diye açtım. İşte şifreyi

yazdığınız kağıt da içinde duruyor. (Kağıdı gösterir. Henri sinirlenerek elinden alır)

LOUIS Zaten kaybetmediğime emindim. (Kasadan bir albüm çıkarır) Bakın.

HENRI Bir fotoğraf albümü!

LOUIS Açınız! (Henri açar) Geçmişim. Yıl be yıl… Bu çocukluğum, annem yanımda... Sonra kuzenlerimle birlikte büyükannemde… burada da babamla gittiğimiz panayırda, atlı karıncanın önünde. Ne kadar düzenli görüyor musunuz? Her şey yazılmış, isimler, tarihler, bulunduğumuz yerler...

(Henri sayfaları çevirir)

HENRI "En iyi röportaj dalında büyük ödül veriliş töreni-Cenevre" (Louis tasdik eder) " Bir siyaset programında televizyona ilk çıkış" Ya burası? Prag'mı? " Avrupalı aydınlar toplantısı"

LOUIS Burada durun! Beni dinleyin şimdi. Yaşamımın ilk yirmi yedi yılına ait resim altlarını okumaya hiç gerek yok.

HENRI Burada da General Ferdoux ile birliktesiniz. "Çin Seddi üstünde balonla yükselmeden hemen önce" Herhalde harika bir gezinti olmuştur!

LOUIS Pek tabii.

HENRI Bu da Boris Becker! " Monaco tenis turnuvası finali kupa töreni" Becker'le tanıştınız mı?

LOUIS Yeter! Dinleyin! Yirmi yedinci yaşıma ait sayfaya kadar resim altı yazılarını okumanıza gerek yok. Sonrakiler adeta bembeyaz görüntülere tümüyle yabancı hissediyorum kendimi. Yıldan yıla geçerken siliniveriyorlar. Yılsonu kapanan hesaplar gibi...

HENRI Becker'le tanıştınız mı?

LOUIS (Louis yirmi yedinciye gelmek için hızla sayfaları çevirir.) Bakın!

HENRI Bu Becker'mi?

LOUIS Hayır, Winnie Scott. Sizi hayal kırıklığına uğrattım değil mi?

HENRI Güzelmiş!

LOUIS "Bu yılın sona erdiği gün, artık geçmişimden hiçbir iz bana yansımayacak."

HENRI Ne demek bu?

LOUIS Bu Winnie'nin benim için kaleme aldığı bir dize. Üç yıl birlikte yaşadık. Birbirimize çılgınlar gibi aşıktık. Her şeyi paylaşıyorduk. Zaten elimizde paylaşacak fazla bir şeyimiz de yoktu. Yazarlık kariyerinin henüz başındaydı, her işine koşuyordum. Yazdıklarını Fransızca'ya çeviriyordum; anadilinden nefret ederdi. Amerika onun gözünde bir barbarlar ülkesiydi. Barbaristan! İşte onun tabiriyle Amerika! Modern dünyadan da nefret ederdi. Oysa ben bir an önce kapağı oraya atmak istiyordum. Sevdiğim tek kadındır o. Ama bir gün… onu terk ettim… Concorde Meydanı'nında! Ona elveda demek için orayı seçmiştim! Concorde Meydanı’nı! (Kapı oynar)

HENRI Concorde Meydanı'nda mı?

LOUIS Evet, orada. Bir çırpıda yazdığım *Üçlemeyi daha* yeni bitirmiştim. Anlıyor musunuz bir çırpıda!

(Sessizlik. Kapı oynar. Louis albümü telaşla Henri'nin elinden çekip alır ve çabucak kasaya koyup kapatır)

HENRI Niçin saklıyorsunuz onu?

LOUIS Geçmişimi benden çalmak istiyor!

HENRI Kim?

LOUIS Winnie. Öldüğünden beri gözü üzerimde. Hayır, hayır deli değilim ben, inanın bana! O burada. Kapının ardında! Orada saklanıyor!

HENRI Lütfen sakin olun efendim, lütfen!

LOUIS Bana inanmıyorsanız, kendiniz bakın!

HENRI (Kapıya bakar) Kimse yok!

LOUIS Ama kapının oynadığını görmediniz mi?

HENRI Olabilir. Kolu olmadığından tam kapanmamıştır.

LOUIS Yok yok. O orada. Biliyorum. Eminim. Beni gözlüyor. Kendini göstermiyor ama dört bir yanımdan sardı beni! Bunu hissediyorum. Önceleri bir sis bulutu gibiydi. Hayal meyal seziyordum varlığını. Uzaklardan, yazılarını çevirmem için yalvaran sesi geliyordu kulağıma. Vee geçen gün aynaya baktığımda birdenbire onu gördüm. İlk kez böylesine net görüyordum. Korkunç bir şeydi. Aynadan fırlayıp gırtlağıma yapışarak soluğumu kesecek diye ödüm koptu. Görüntüsü kaybolup gittiğinde artık kendimi tanıyamaz haldeydim. Yeniden saksıyı çalıştırıp kim olduğumu, nerede olduğumu algılayabilmem için bayağı uzun bir zaman gerekti. Yavaş yavaş yukarı çıkan hava kabarcıklarının, sonunda su yüzüne varması gibi. Derhal şiirlerini çevirmeye başladım. Ama bu ona yetmedi. Geçmişimi didiklemeye devam etti. Hala da ediyor. Bir vampir gibi kanımı emiyor. Benim geçmişimle beslenen vahşi bir hayvan o! Beynime yapışmış ve ben her şeyi unutana dek oradan kopmayacak bir sülük!

HENRI Sakin olun!

LOUIS Beni iyi dinleyin. Her şey hafızamdan silinip gittiğinde, şu boktan kağıt parçacıklarına yazdıklarımın ne olduğunu çözemediğimde, hatta doğum

tarihimi bile hatırlayamadığımda, kısacası yüreğim çarpmayı unutmaya başladığında, Winnie'nin emeceği hiçbir şey kalmayacak ve açlıktan geberip gidecek! (Aynaya bakar) Sizi korkutuyorum değil mi?

HENRI Hayır.

LOUIS Susadım!

HENRI (İçecek verir) Daha iyisiniz ya!

(Sessizlik)

LOUIS Size niçin ihtiyacım olduğunu şimdi anladınız değil mi?

HENRI Hafızanız teklemeye başladığında ben devreye gireceğim.

LOUIS Çok doğru! Aynaya baktığımda kendimi tanıyamayacağım gün yakındır! Az önce en unutulmayacak olanı unuttum. Hepsinden beteri yalnızken yaşadıklarım. Gerçeklerden kopup, meçhuller aleminde kendimi kaybediyorum. Bir daha geriye dönmemecesine dalıp gideceğim anı iyi kollayın… Artık anıların beni boğduğunun işareti olacaktır bu... o zaman çekip kurtarmalısınız beni... susuzluktan ölmek üzere olan birine su verip hayata döndürür gibi! (Su içer)

HENRI Hiç merak etmeyin. Resimleri yavaş yavaş göstereceğim, açıklamalarını da okuyarak…

LOUIS Evet... yavaş yavaş... tıpkı yeni doğmuş bir bebekmişim gibi, anılar yeniden filizlenene dek... Teşekkür ederim. Size güvenip sırrımı açıkladığım için pişman değilim. Hadi şimdi odanıza çıkıp eşyalarınızı yerleştirin... Lütfen dediğimi yapın... biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var. Sonra tekrar konuşuruz. Başka hikayeler anlatırım size. Daha keyifli hikayeler! (Henri çıkar. Louis tavana bakıp) Eee, ne diyorsun Bayan Winnie... bunu beklemiyordun değil

mi? Ha! söyle! Dilini mi yuttun? Yoksa konuşmak istemiyor musun? Sen bilirsin! Dinle o halde! Şimdi konuşma sırası bende! Sana olacakları söyleyeyim; Her şeyi unuttuğum gün, açlıktan nalları dikmiş bir herifin karnındaki tenya gibi geberip gideceksin. Bense yeniden doğacağım. Masum ve bakir olarak. Aynada kendisiyle yüzleşmekten korkmayan onurlu bir insan olacağım gene. Müsveddelerini aşırdığımı, *Üçleme'ni* sahiplendiğimi kimsecikler bilmeyecek. O büyük eser ki, tam yirmi dört dile çevrildi ve bana dünya çapında şöhret sağladı. Nerdeyse ben bile onu kendim yazdığıma inanacağım. Bir çırpıda hem de! (Garip bir şekilde aynaya bir göz atıp konuşmasına devam eder) Ya işte böyle Winnie, çevirilerim sayesinde ikinci sınıf bir şair olarak iyi kötü tanınacaktın ama artık bu şansın da kalmadı. Kimse seni tanımayacak! O halde hafızamı gıdım gıdım kemireceğine, bir lokmada yutuversen daha iyi olmaz mı? (Çalışır) " Yelkenliden geriye sadece suyun derinliklerinde yatan bir enkaz kaldı, kaptanın can havliyle sıkı sıkıya tırnaklarını geçirdiği çürük bir tahta parçası ise dalgalarla boğuşmakta... ölüm kaçınılmaz... güneşin ilk ışıklarıyla birlikte gelecek... buna rağmen son bir çabayla dudaklarını oynatıyor ve kelimeler bir dua gibi birbiri ardına dökülüyor ağzından " Güzel... güzel... hemen yazayım bunları... Kalem! (Kalkar, döner, durur. Sessizlik) Kalem... Kalem arıyorum... niçin arıyorum? Acaba niçin bir kalem arıyorum? Güzel soru! Cevap veriyorum; Yazmak için! Bravo! Yazı yazmak için bir kalem arıyorum... İyi de ne yazacağım? Genelde ne yazarım ben? Ben genelde kâğıtlara... şey yazarım... Ne yazarım? Yok böyle olmayacak, başka bir yol deneyelim. Ben ayağa kalkmadan önce ne yapıyordum? İşte doğru soru! Bu sorunun yanıtını bulmak için tekrar yerime

oturup bakayım ne yapıyormuşum... (Oturur. Masada metinler ve sözlük vardır) Bir sözlük! Ne işe yarar bu? Haa! Çeviri için... Nasıl da buldum! Ben bir çevirmenim! Baştan alalım; şurada oturuyor ve çeviri yapıyordum. Öyle ya mademki çevirmenim, o halde devam... Basit bir iş canım... Burada İngilizce birtakım laflar var... burada da bir sözlük... İngilizce 'den Fransızca'ya... Demek ki ne yapıyorum? Sözlüğe bakıp İngilizce kelimelerin karşılığını buluyor ve onları Fransızca'ya çeviriyorum... "I am in the dark ?.. " Ben… darktayım... dark... bu sanırım İngilizce olmalı... evet evet İngilizce bu... Ne anlama geliyor ki acaba? Dark... dark… dark... hay Alahım ne bu şimdi? Eski dilden geliyor herhalde... Dark... Ben şeyde... (Bir yandan sözlükte arar) A... B... C… D... Da... İşte işte buldum! Helal olsun bana! Dark... karanlık! Karanlıktayım! Harika! Şimdi iş yazmaya kaldı. Ben karanlıktayım... Aaa, kalemim yok ama… yazı yazabilmek için kalem ve kağıt gerekir. Kağıdım var kalemim yok. Cümle kolay ama ya kalemi bulana kadar unutursam. Çalışmaya başlamadan önce bir kalem edinmeliydim. (Ayağa kalkar, aranmaya başlar. Afallar) Kalem... kalem arıyorum... niçin kalem arıyorum? Güzel bir soru! Cevap veriyorum... Yazmak için... Bravo... harikasın aslanım... devam et... yazı yazmak için bir kalem arıyorum... İyi de ne yazacağım? Genelde ne yazarım ben? Ben genelde... kağıtlara... şey yazarım... yok böyle olmayacak... başka bir yol bulalım. Ben ayağa kalkmadan önce ne yapıyordum? İşte doğru soru! Bu sorunun yanıtını bulmak için tekrar yerime oturup bakayım ne yapıyormuşum... (Oturup okumaya başlar) "Bir girdap gibi beni yutan kuşkular dibe sürüklüyor beni... Düşüşüm sonsuz ve karanlık bir kuyunun derinliklerinde son bulacak...

sonsuz ve *karanlık... And I am in the dark!*" Ve karanlıktayım! Bu metin, bu metin yok mu? Bunun yüzünden kafayı yiyeceğim. Yoo Winnie, artık dayanacak gücüm kalmadı, söyle bana, eğer her şeyi itiraf edersem bir gölge gibi beni izlemekten vazgeçer misin? Duyuyor musun beni? Gerçeği itiraf etmek istiyorum. Tüm çıplaklığı ile! Yazılarını çaldığımı, onları kendi adımla bastırdığımı dünya aleme ilan edeceğim. *Üçleme'*nin aslında senin eserin olduğunu herkes öğrenecek. Yalanlarımdan arınıp çırılçıplak kalacağım. (Eloise girer) Çırılçıplak duracağım dünyanın karşısında! Bana işkence yapmaktan lütfen artık vazgeç. Ne istersen yapacağım. Mutlu musun şimdi? Ha, söylesene! Ne var ne yok üstümden atıp çırılçıplak (Eloise'i fark edip çok sinirlenir)

ELOISE Rahatsız ediyor muyum?

LOUIS Ne?

ELOISE Ay! Affedersiniz, sizi rahatsız etmiyorum ya?

LOUIS Ne istiyorsunuz?

ELOISE Biliyorum fazla oldum ama... üstelik yalnız da değilsiniz... ama gene de... nasıl söylesem...

LOUIS Ne istiyorsunuz?

ELOISE Çok üzgünüm... bana çok kızacaksınız… ters bir zamanda geldim... ama şey... arabanız... Nehirden sonraki ilk virajı alamayıp... maalesef yoldan çıktım… ve araba... arabanız hendeğe yuvarlandı. Öyle korktum ki! Ne olur söyleyin, bana kızmadınız değil mi?

LOUIS Yeter! İkide bir pat diye evimin ortasında bitiyorsunuz! Yol geçen hanı değil burası!

ELOISE Ah! Ne olur sinirlenmeyin, bütün kabahat debriyajda!

LOUIS Siz kafa mı çektiniz yoksa başka bir derdiniz mi var?

ELOISE Haklısınız bir kadeh yuvarlasam iyi olurdu. (Kendine içki almak ister ama kadehi kırar.) Ne sakarım yarabbi! Neye dokunsam kırıyorum. (Hıçkırmaya başlar. Oturur. Bitkindir)

LOUIS Hadi evinize gidip yatın. Sonra konuşuruz bunları, tamam mı! Benim şimdi çalışmam gerek. Kalemimi de bulamadım daha.

ELOISE Bana kızdığınız her halinizden belli.

LOUIS Hayır, sadece şimdi yalnız kalmak istiyorum. Hadi evinize gidip Rebeccah mı Sarah mı ne karın ağrısıysa onunla ilgilenin. Doğurdu doğuracak. Size ihtiyacı var. Ayrıca sevgili küçük köpeğiniz de yolunuzu bekliyor. Haydi marş, marş, marş.

ELOISE Yok yok köpeğime dokunamam artık. Korkuyorum. Öyle sakarım ki okşamak isterken ona da zarar veririm? Zavallı Toby'ciğime elimi bile süremeyeceğim.

LOUIS Kadın kafayı yemiş. Eğer hemen çıkıp gitmezseniz... (Ona yaklaşır) Ben de... sizi öperim!

ELOISE Ah! Bilmem ki, olur mu?

LOUIS Olur pek ala! Ama size dokununca tuzla buz olursam o sizin kabahatiniz!

ELOISE Rica ederim. (Ayağa kalkar, hareketsiz bekler. Louis yaklaşır, onu kendine çekip hareketle öper. Eloise itiraz etmez) Ah!

LOUIS Eh, sakinleştiğinize göre artık gidebilirsiniz.

ELOISE Ama ama... siz...

LOUIS Gördünüz işte, sizi öptüm ve hiçbir şey olmadı. Sapasağlam ve tek parça olarak karşınızdayım. İnanılmaz ama bu bana çok iyi geldi. Kendimi dayanılmaz hissediyorum. Hemen kaçın yoksa tekrar başlarım ha...

(Eloise güler)

ELOISE Ben de başınıza bir felaket gelecek diye ne kadar korkmuştum!

LOUIS Saçımın bir tek teline bile zarar gelmedi.

ELOISE Kız kardeşimin hala istasyonda beni bekliyor olması ne kötü. Keşke burada olup da ikimizi böyle görebilseydi…

LOUIS Kardeşiniz mi? Ama geldi o!

ELOISE Kardeşim mi?

LOUIS Evet!

ELOISE Sizin neniz var kuzum? Kafanız mı karıştı? Kardeşim garda beni bekliyor. Buraya nasıl geleceğini bilemez ki!

LOUIS Ne var bunda? Belki bir taksiye atlayıp geldi. Ya da ne bileyim.

ELOISE Geldi diyorsunuz yani!

LOUIS Evet efendim! Sizi temin ederim! Hadi hemen gidip kavuşun ona. Kim bilir ne aptal demiştir benim için. Ama sizin yüzünüzden. Öyle bir anlattınız ki... görünce şaşırdım. Hiç de anlattığınız gibi değil. Bayağı sempatik bir kız!

ELOISE Sempatik mi? Kardeşimi sempatik mi buldunuz?

LOUIS Tabii, neden olmasın?

ELOISE Sempatik ha! O… Kardeşim!

LOUIS Onu tanıdığıma memnun oldum doğrusu, çok hoş bir kız.

ELOISE Kardeşim mi? Herhalde aklınız başınızdan gitti… beni... öptünüz diye.

LOUIS Ama tabii güzellik konusunda sizin elinize su dökemez!

ELOISE Şimdi de halüsinasyonlar!

LOUIS Hadi artık gidin. Ona da şu anda eskisinden çok daha iyi olduğumu söyleyin.

ELOISE Tanrım ne oluyor size? Bu iltifatlar, bu nazik davranışlar. Aklımı başımdan aldınız. Haksızlık bu! Oh! Bi tuhaf oluyorum. Bacaklarım... bacaklarım… parmaklarımın ucuna kadar... bambaşka duygular içindeyim... iyiyim ama... çok iyiyim. Burada biri var!

LOUIS Nerden çıktı bu?

ELOISE Evet, evet bir kadın var burada!

LOUIS Yanılıyorsunuz, oğlum o benim.

ELOISE Aman Tanrım! Dediğim çıktı işte! Nazarım değdi size zırvalamaya başladınız.

LOUIS Hadi canım, sakin olun. Bir çocuğum var benim... bir oğlum size daha önce söyleyememiştim. Dün gece ansızın çıkageldi.

ELOISE Daha fazla uzatmayın lütfen!

LOUIS Hikaye uydurmuyorum ki! Bakın şimdi onu buraya çağıracağım. Göreceksiniz, o da aynen benim gibi, size kardeşinizin az önce burada olduğunu söyleyecek. Henri! Henri!

HENRI (Dışardan) Geliyorum.

ELOISE Demek... gerçekten... bir oğlunuz var!

LOUIS Hiç de övünmüyorum bununla! Aslında onu terk etmiştim.

ELOISE Ama niye?

LOUIS Sinemacı olmak istiyor.

ELOISE Amma da tuhaf adamsınız! Neyse korkmayın, ona hakkınızda tek kötü söz etmem. Şu korkunç sinek katliamı hikayenizi de anlatmam. Ama bir şartla; tekrar yapmayacağınıza söz verirseniz. Ah! ne iyi olmuş! Zaman zaman sizin için kaygılanırdım. Yapayalnız kocamaya mahkum kalacaksınız diye. Kardeşim sahiden geldi mi?

(Henri girer)

LOUIS Bana inanmıyorsanız Henri'ye sorun.

HENRI Neler oluyor Louis?

LOUIS Henri sana sevgili komşum Eloise'i tanıştırayım.

HENRI Memnun oldum hanımefendi!

ELOISE Ben de! Louis… yani babanız demek istiyorum bana sizden çok söz etti.

HENRI Yok ya!

ELOISE Yaa, evet. Eğitiminiz, kolejde geçirdiğiniz yıllar. Öyle gurur duyuyor ki sizinle. Aktör olmak istiyormuşsunuz! Ne harika!

LOUIS Rica ederim. Kendisi hakkında neler düşündüğümü o gayet iyi biliyor! Bugüne kadar, pek yakın bir ilişki kurulamadı aramızda. Şimdi artık birbirimizi biraz daha sık görmeye karar verdik ama bu geçmişteki mesafeli duruşumuzu bozup sıkı fıkı olacağız anlamına gelmez!

ELOISE Affedersiniz!

LOUIS Tamam! Şimdi soruma cevap ver Henri; az önce Eloise'in Kız kardeşi bize bir nezaket ziyareti yaptı mı?

HENRI Evet Louis. Şimdi de evde olmalı.

ELOISE Evde mi?

HENRI Garaj kapısından eve girerken gördüm onu (Pencereye gider)

ELOISE Her yere girip çıkmakta serbest görüyor kendini. Eğer böyle davranacaksa geldiği gibi geri gönderirim. İstasyona kadar da sırtımda taşırım vallahi! Zaten başıma ne geldiyse onun yüzünden geldi. Geleceğini öğrendiğimden beri kendimde değilim! (Zil çalınır)

HENRI Geliyorum. (Lise'e kapıyı açar) Buyurun, buyurun. Tam da ablanız bize sizden söz ediyordu!

ELOISE (Usulca Louis'ye) Bu benim kardeşim değil ki!

LISE Yandaki evde bir kedi gördüm. Doğurdu doğuracak....

ELOISE Sarah! çabuk sıcak su… çabuk çabuk... bana yardım edin lütfen. Sarah'ım doğuruyor. Hemen sıcak su bulalım... (Mutfağa koşar, kap kacak sesleri duyulur)

LISE Mutfağın önünden geçiyordum, canhıraş miyavlamalar duydum. Garaj kapısından girdim. Acayip bir ev. Her şey bozuk. Saat bile durmuş.

(Eloise elinde sıcak suyla döner)

ELOISE (Lise'e) Lütfen benimle gelin. Tek başıma beceremem. Sarah'a dokunursam ona uğursuzluk bulaştırırım diye çok korkuyorum. Doğum çok önemli bir olaydır. Ona bir hal olursa kendimi affetmem sonra.

(Eloise çıkar, Lise onu takip eder)

HENRI Her şey yolunda mı?

LOUIS (Başını sallar) Rahat bırakın beni! Gayet iyiyim. Çok iyiyim. (Henri çıkar) Durun, durun. Bir yerlerde bir not defteri görürseniz. (Henri defteri verir ve çıkar) Kalem! Kalem faslını bulalım. Şimdi. Hah! İşte! Kalemler kütüphanenin sol alt gözündeki kutunun içinde durur… Hiç karmaşık değil...

Solda... (Arar) Bu burnumu karıştırdığım...(Aramaya devam eder) hah işte buldum! (Kalemi açar, eline mürekkep dökülür) Ah! Ne yaptım! (Silmeye çalışır) Her tarafım mürekkep oldu. Yıkamam lazım. Temizlenmem lazım. Su! Çabuk! Mutfak! Mutfakta su vardır. Peki ama mutfak nerde? Bakalım neredeymiş... "Yemek hazırlanan yer" İyi de nerde bu mutfak? "Mutfağa gitmek için bu not defterinin son sayfasındaki plana bakınız"... son sayfa... işte... plan... ben neredeyim... mutfak... gitmek istediğim yer şurası... İşte... mutfak… ee şimdi ne yapacağım? Neredeyim ben? Kütüphanede... çalışma masasının yanında… krokiden bulayım... evet burada... çalışma masası... çalışma masasından mutfağa gitmek çok kolay… çocuk oyuncağı...(Plana bakarak sağa sola hareket eder) Masaya arkamı veriyorum... sağımda bambu bir sandalye görmem gerek....evet... doğru yoldayım.....solumda da bir sehpa olmalı....gene bambu!... o da yerinde... tamam ilerliyoruz... Önüme pencere çıkıyor... doğru yoldayım... Pencereye ilerliyorum... oraya vardığımda bir tabure göreceğim... ama burada tabure yok... krokiye göre tam şurada olması lazım. (Afallar ve odanın içinde kendini kaybeder) Galiba odaları karıştırdım. Neredeyim ben? Bir krokim daha vardı benim. Bütün evi gösteren... ev? öyle ya... bir evin içinde bulunmaktayım şu anda.(Bir kapı açıp içerden) "Mutfak" Burada öyle yazıyor... Mutfak demek ne demek? Musluk? "Musluğu açmak için sola çevir" peki musluk denen şey ne boka yarıyor? Aaaaa! battım... battım... tepemden aşağı sular akıyor...

HENRI (Dışardan) Louis!

LOUIS Sular... boş bir vazoya dökülen berrak sular...

(Sahne kararır)

İKİNCİ PERDE

Henri fotoğrafları keserek Louis'nin albümüne yerleştirmektedir. Arkasındaki kapının açıldığını duyar. Telaşla makası saklar. Louis girer, elinde bir tomar kağıt vardır. Bunları Henri'nin yanına koyar.

LOUIS Bak ne buldum! Bunların hepsini ben mi yazmışım?

HENRI Çevirmekte olduğun metinler onlar.

LOUIS Yaa! Kim yazmış bunları?

HENRI Sonra anlatırım.

LOUIS Neden?

HENRI Bugün yapılacak başka işlerimiz var. Hadi otur babacığım. Çalışmamıza başlayalım. (Albümü alır) 27.ci sayfada kalmıştık. (Louis eline aldığı kağıt tomarına gözlerini dikmiş bakmakta, Henri albüm sayfalarını çevirmektedir) Aaa! Hayret! O mu yazmış yoksa o metinleri? Bak!

(Louis albüme bakar)

LOUIS Winnie Scott! Bu isim bana hiçbir şey çağrıştırmıyor! (Henri güler) Niye sırıtıyorsun?

HENRI Bilmek ister misin?

LOUIS Sana benden hiçbir şey saklamamanı söylemiştim.

HENRI Winnie Scott... Büyük aşk hikâyen!

LOUIS Hadi ya!

HENRI Evet. Onunla üç yıl birlikte yaşadın. Yazdıklarını çeviriyordun. Senden yaşlıydı ve seni himayesine almıştı. Halkın önüne çıkıp şiirlerini okuyordu. Tüm seyahatlerinde ona eşlik etmiştin. Her işine sen koşuyordun. Kendini

ona adamıştın adeta. Çılgıncasına aşıktın ona. Barbarlığa karşı savaş veren bir şairdi. İşte bu yüzden ülkesi Amerika'ya Barbaristan diyordu.

LOUIS Güzelmiş!

HENRI Zevk sahibi adamsın vesselam!

LOUIS Peki neden ayrıldık?

HENRI Sen de yazmaya başlayınca bozulmuş. Pierre öyle diyor.

LOUIS Pierre'mi? Yayıncım mı yani?

HENRI Bildin! Bana her şeyi anlattı. *ÜÇLEME*''yi piyasaya çıkardığında, başarın Winnie'yi kızdırmış. Kendi yazdıkları seninkilerin yanında yetersiz kalmış olmalı. Hele de bir çırpıda yazıverdiğin düşünülürse! Bir kalemde 400 sayfa! Kıskançlıktan kudurmuş olmalı. Zaten kısa bir süre sonra da annemi tanıdın!

(Louis Henri'ye bakar)

LOUIS Onunla uzun zaman birlikte yaşadım mı?

HENRI Hayır, annemi hiçbir zaman sevmedin. Dahası çocuk falan da istemiyordun. Ben doğar doğmaz bizi terkettin. Anneme ayrılık kararını açıklamak için gene aynı yeri seçmiştin: Concorde Meydanı!

LOUIS Concorde Meydanı mı?

HENRI Evet, bundan adım gibi eminim. Annem yüz kere anlattı. Beni hiç arayıp sormadın. Bir haber bile almadın benden. Sadece ama sadece kariyer peşine düşmüştün. Zamanla başka kadınlar da tanıdın elbette. Ama o daima ilk ve gerçek aşkın olarak kaldı. Winnie Scott!

LOUIS Güzelmiş!

HENRI Ama öldü! (Sessizlik) O ölür ölmez şiirlerini tercüme etmek istedin. İşte o zaman sana görünmeye başladı. Sen de kafandaki karmaşanın nedenini buna bağladın. Sana ilk kez aynadan göründü. O an capcanlı karşında durduğuna inandın.

LOUIS Bunu da Pierre'mi anlattı sana?

HENRI Hayır, sen kendin anlattın. Eninde sonunda bana yazmaya karar verdiğin gün. Seni bir daha asla görmemeye yemin etmiştim. Ama öylesine acınacak bir durumdaydın ki. Yardıma ihtiyacın vardı.

LOUIS O mektubu sakladın mı?

HENRI Annem yaktı... Ama zarfını sakladım. Zaten bu yüzden annemle tartıştık. Benden kendisiyle senin aranda bir tercih yapmamı istedi.

LOUIS Niye beni seçtin?

HENRI Bir detay yüzünden... Bak! (Zarfı gösterir) Yazılar dağılmış... Sanki ağlamışsın... bu beni çok duygulandırdı.

LOUIS Annenle benim yüzümden mi bozuştun?

HENRI Evet.

LOUIS Peki neden artık hiç gelmiyor?

HENRI Annem mi?

LOUIS Hayır, öteki... İlk ve gerçek aşkım!

HENRI Ha! Winnie Scott! O bir sanrıydı ve artık bitti. Canım babacığım ne istersen hatırla ama lütfen onu değil. Unut onu... Öldü o. Bak ne güzel iyileşmeye yüz tuttun. Sana az çektirmedi o kadın.

(Sessizlik)

LOUIS Benim bu halime ne denir? Has been... değil mi? Nasıl denir bu Fransızca'da ?

HENRI Böyle bir laf yok Fransızca'da. Hem bunu niye söylediğini de bilmiyorum. Bu iyileşme hızınla iki ay içinde hafızanı tamamen yeniler ve hatta Avrupa İnsan Hakları Komisyonu Jürisindeki yerini bile tekrar alabilirsin.

LOUIS O komisyona üye miydim?

HENRI Başkanıydın!

LOUIS Ciddi misin?

HENRI Elbette. Öyle inanmaz gibi kafa sallama. Bu konuları henüz konuşmadık. Yalnız şunu bil ki sen sadece bir edebiyat adamı değil aynı zamanda bir politika yazarı ve kamuoyu nezdinde görüşlerine değer verilen saygın bir kişiliktin.

LOUIS Ben daha ziyade ekonomi konusundaki yazılarıyla tanınan bir gazeteci olduğumu sanıyordum.

HENRI Unesco'da görevli olduğun yıllarda General Ferdoux ile yaptığın yolculuklar üstüne sana anlattıklarımı hatırlıyor musun?

LOUIS A, tabii. Birlikte çıktığımız bir televizyon programında görüş birliğine varmıştık. Balonla Berlin duvarını aşarak totaliter rejimlere karşı mücadele başlatacaktık.

HENRI Tastamam öyle!

LOUIS Bu açıklamamızdan 6 ay sonra Çin Seddini aştık. Bir sonraki eylem planımız da Ağlama Duvarını aşmaktı.

HENRI Bravo! Artık kolayca anılarını yazabilirsin!

LOUIS Alay etme lütfen. (Albüme bakar) Babam!

HENRI Evet, yan sayfadaki de Becker. Monaco'da, ona kupasını verdiğin gün.

LOUIS Babam... zor bir hayat yaşadı, değil mi?

HENRI Sinema yapmayı hayal ederdi. Tıpkı benim gibi.

LOUIS Evet, ama ben dünyaya gelince hayallerine veda etmek zorunda kaldı ve sinemada makinist oldu değil mi?

HENRI (Başıyla onaylar) Ve öldüğünde...

LOUIS Eşyalarının arasında... gerçekleştiremediklerini buldum. Beşi yarım kalmış on üç adet senaryo ve on yedi adet belgesel projesi.

HENRI Bak artık sayılarla bile problemin kalmadı. Harika!

LOUIS Annem... Bu o değil mi?

HENRI Tam üstüne bastın! Ona ne kadar benziyorum değil mi? Ne oldu gene?

LOUIS Gene o kadını düşünüyorum… Winnie Scott'u. Onu o kadar çok seviyordum da neden bir kez daha görmek için hiç çaba göstermedim?

HENRI Bırak artık şu kadını da albümdeki boş kalmış sayfalara bak. Oraları resimlerle doldurmak gerek. Normal bir insan gibi yaşamaya başladığına göre.

LOUIS Haklısın. (Albümün sayfalarını çevirir)

HENRI Yaşamdan tam anlamıyla zevk almaya yeniden başladığında her şey harika olacak. Göreceksin. Bak mesela yarın kimin doğum günü kutlanacak? Toby'nin!

LOUIS Toby'nin doğum günü… Toby'nin… Toby bir…

HENRI Köpek! Komşunun köpeği. Hem resim de çekeceğiz.

LOUIS Yaa evet… Eloise, Toby, Sarah ve kız kardeşi zannettiğimiz o genç kız… Çok iyi ben de bir kemik armağan ederim ona.

HENRI Toby vejetaryen. Ama hoşuna gidecek bir şey biliyorum. Minicik kıpkırmızı patikler. (Elinde tuttuğu 4 tane kırmızı patiği Louis'ye gösterir)

LOUIS Hiçbir şeyi ihmal etmiyorsun! İyi ki varsın… Biliyor musun belki tuhaf gelecek ama… bazen… dayanılmaz bir sıkıntı çöküyor üzerime… kafama korkunç bir düşünce saplanıyor… sanki senin ezelden beri benim oğlum olmadığın düşüncesi!

HENRI Saçma bir düşünce sayılmaz.

LOUIS Öyle mi?

HENRI Tüm çocukluğum boyunca adresi tespit edilemeyen abone konumundaydın benim gözümde. Böyle düşünmekte haklıydım çünkü doğduğum gün bile beni görmeye gelmemiştin. Bu konuda seninle hiç konuşmadık ama bana kayıtsız davrandığın için bilinçaltında kendini suçluyor olabilirsin.

LOUIS Ya sen?

HENRI Hayır. Seni affedeli hayli zaman oldu.

LOUIS Albümde kendini göstersene bana…

HENRI İşte! (Louis albüme bakar) Bu öğleden sonra ne yapmayı düşünüyorsun?

LOUIS Bilmem. Bugün kendimi fevkalade iyi hissediyorum.

HENRI Öğleden sonraları daima gezinti yaparsın.

LOUIS Bugün canım yürümek istemiyor. Tekrar çalışmaya başlayacağım. Haklısın, yeniden geleceği düşünmem gerekiyor. Yazılarıma bıraktığım yerden

devam etmeliyim. Senin işler ne alemde? Yeni bir şey var mı? Filmine konu buldun mu?

(Sessizlik)

HENRI Orası sır işte!

LOUIS Benden sır çıkmaz.

HENRI *Üçleme*'yi filme çekeceğim. Umarım bu seni mutlu eder. Sana sürpriz yapmayı düşünüyordum. Bir uyarlama senaryo yazdım, Pierre de beni film işinde çalışan dostlarıyla tanıştırdı. Eşi bulunmaz bir yayıncın var. Çevresi öyle geniş ki!

LOUIS Aman ne güzel! Tabii çok sevindim de bu işin altından kalkabilecek misiniz?

HENRI O da söz mü? Esasen Pierre ne zamandır bu eseri birlikte filme çekmemizi istiyordu. Ona senin de onayladığını söyledim.

LOUIS Tabii… Elbette! Harika bir fikir bu! Artık birbirimize daha da yakın olacağız. Ah! Henri, olağanüstü bu! Senin her başarın benim için mutluluk nedenidir. Kendisine hayatta bir yol çizmek için çabalayan oğlumla iftihar ediyorum. Hastalandığım için Tanrı'ya şükrediyorum. Aksi takdirde belki de sana asla yazmayacaktım. Şimdiden söyleyeyim, bundan böyle artık birbirimizden hiç ayrılmayacağız.

HENRI Lafını bile etmeyeceğiz!

LOUIS O halde söylesene bana yarın niçin gidiyorsun?

(Sessizlik. Louis cebinden bir tren bileti çıkarır.)

HENRI Odamı mı karıştırdın?

LOUIS Ne münasebet! Yazlık elbiselerimi arıyordum, tesadüfen bileti gördüm. Niçin gidiyorsun ha?

HENRI Henüz kesin değil.

LOUIS Neye bağlı?

HENRI Bazı işlerim var. Filmle ilgili.

LOUIS Niye bana bundan söz etmedin?

HENRİ Çünkü… Hiçbir şey kesin değildi.

LOUIS Neden kesin değildi? Bana filmle ilgili bir sıkıntın olmadığını söylerken şimdi tam tersinden söz ediyorsun! Eğer… Bir sorun varsa bana söylemen gerekir. Sana daha önce de söylediğim gibi artık hasta değilim! Bana hoşgörülü davranmak zorunda değilsin. Hayatın bir peri masalı olmadığını gayet iyi biliyorum. Kısacası şayet bir sorunun varsa sana yardım etmek istiyorum. Hala zaman varken.

HENRI Merak etme baba. Kaygılanacak bir şey yok. Yeşil ışığı beklemek gerek yalnızca. (Sessizlik)

LOUIS Henri… Sen yanımdayken kendimi çok sakin ve iyi hissediyorum, ama sen yokken… Seni kaybetmekten çok korkuyorum. Sensiz yapamaz hale geldim!

HENRI Ben de baba sevgisini sende öğrendim! Kırk yıl düşünsem aklıma gelmezdi bu. Sana hayranlık duyuyorum, gerçekten! *Üçleme*'ni uyarlarken ne erişilmez biri olduğunu anladım. Bu olağanüstü bir eser. Bunu bütün kalbimle söylüyorum. Sana karşı büyük bir sevgi besliyorum. Ama izin ver ben de kendi geçmişimi düzene koyayım. Seni tanımadan önce benim de bir hayatım vardı. (Gülümserler.)

LOUIS Evet, haklısın. Kusura bakma. Sen yokken ben de çevirimi bitiririm.

HENRI İyi fikir! Hatta bana kalırsa hemen başlaman gerek. Sözlüğü çalışma masana koyuyorum ve seni yalnız bırakıyorum. (Sessizlik. Henri çıkmak için hamle yapar Louis her seferinde konuşmayı sürdürerek onu engeller.)

LOUIS Bugün ayın kaçıydı?

HENRI Nisan'ın 23'ü.

LOUIS Ne zamana yetiştirecektim bu tercümeyi? (Sessizlik)

HENRI Sen canını sıkma, her şey ayarlandı! Baskı işi biraz gecikti ama Pierre herkese senin harika bir eser yazmakta olduğunu söylüyor.

LOUIS Harika mı?

HENRI Kesinlikle.

(Louis sıkıntılıdır)

LOUIS Ama daha bitirmedim ki!

HENRI Üzülme. Düzenli çalışırsan bitirirsin. Nerdeyse sonuna geldin!

(Winnie Scott'un kağıtlarını gösterir)

LOUIS Haklısın! Bana yardım etmek ister miydin?

HENRI İngilizce bilmiyorum!

LOUIS Hiç önemli değil. Sana Fransızcasını okuyacağım sen de bana kulağa hoş gelip gelmediğini söyleyeceksin!

HENRI Anlaştık. Bir duş alıp geliyorum. (Henri çıkar. Louis yalnızdır)

LOUIS (Çalışır) Kendimi iyi hissettiğimde hayat bir su gibi akıp gidiyor. Harika bir duygu bu! Ah! Bayan Winnie Scott, öyle anlaşılıyor ki bir zamanlar size tutkulu bir aşkla bağlanmışım. Ne yazık ki her şey gibi bunu da unuttum. Kim bilir ne ateşli yaz geceleri yaşamışızdır! (Çalışır)

ELOISE Kapıyı çalmadan girdiğim için özür dilerim. Zili kırmaktan korktum da.

LOUIS Ah! Günaydın sevgili komşum!

ELOISE Sizi rahatsız ediyorum. Biliyorum ki istirahate ihtiyacınız var.

LOUIS Rahatsız etmek de ne demek? Girin lütfen. Bakıyorum iki dirhem bir çekirdek giyinmişsiniz güzelim!

ELOISE Abartmayın canım! Tavan arasında bulduğum eski bir giysi. (Yaklaşır)

LOUIS Pek yakışmış ama! Güzelliğinize güzellik katmış. Bu şıklığı kime borçluyuz acaba? Ah! biliyorum, biliyorum. Toby'nin doğum gününe hazırlanıyorsunuz.

ELOISE Yarın kutlayacağız. Hatırlıyorsunuz değil mi?

LOUIS Şampanyaları serin tutun. Biz de Henri'yle birlikte hediyemizi alıp gelelim. (Hediyesini gösterir)

ELOISE Ah! Ne kadar incesiniz! Buna bayılacak! Zavallı köpekçiğim. Onu okşamayı unutmayın emi? Öyle ihtiyacı var ki! Ellerime eldiven geçirmeden onu ne okşayabiliyor ne de tüylerini fırçalayabiliyorum. Malum ya… belki ona bir kötülüğüm dokunur.

LOUIS Nedenmiş o?

ELOISE Boş verin. Biz yarını konuşalım. Hepimiz onu ikna etmeye çalışalım olur mu? O zaman belki kalır. Tanrının da yardımıyla...

LOUIS Siz kimden söz ediyorsunuz kuzum? Neler oluyor? Hiçbir şey anlamıyorum.

ELOISE Lise'den bahsediyorum tabii. Hatırlamıyor musunuz onu? Kız kardeşimi beklediğim gün gelip benim eve yerleşen genç kız.

LOUIS Kız kardeşinizin gelmediğini çok iyi biliyorum. Hafızama tekrar kavuştum. Haberiniz var mı?

ELOISE Evet… Oğlunuz mutlaka konuşmalı onunla. Size bunu söylemeye geldim. Onu ikna etmeye çalışması için oğlunuzu ikna edin. Onu fikrinden caydıracak tek kişi oğlunuz.

LOUIS Pek bir şey anlamadım ama siz gene de bekleyin. Duş alıyor. Birazdan gelecek.

ELOISE Yok canım, Lise ile birlikte o! Zavallı çocuk belki de haberi bile yoktur! Oh! bunu ona derhal söylemek lazım. Alıştıra alıştıra! Ama doğrusu benim cesaretim yok!

LOUIS Sakin olun! Henri duş alıyor diyorum size!

ELOISE Ben de o Lise ile birlikte diyorum! Az önce gördüm onları. Bunu fırsat bilip koşa koşa size geldim. Oğlunuzla konuşup onun Lise'i ikna etmesini sağlamanız için…

LOUIS Emin misiniz? (Dışarı çıkıp yeniden döner) İnanamıyorum! Bir türlü kafam basmıyor! Niçin oraya gitti? (Odanın içinde dolanıp tekrar oturur) Niye duş almaya gidiyorum dedi ki bana?

ELOISE Bu kız bir harika! Minik kedimle öyle güzel ilgileniyor ki! Sevgi dolu, duyarlı bir kız. Aynı zamanda seksi de! Onsuz ne yapacağım ben? Oh! Eminim kız da onu seviyor! Çünkü romantik bir kız. Tıpkı benim gibi. Ama oğlunuzun da onun kıymetini bilmesi gerek canım!

LOUIS Henri mi? Ne yaptı ki?

ELOISE Bana öyle geliyor ki bu hikayenin içinde yoğun duygular var. Herhalde bunları kaldıramadı ve gitmeye karar verdi… Gidiyor… Tren biletini

bile almış… Yarın akşama. Dediğine bakılırsa tatili bitmişmiş. Ama bence işin içinde başka iş var. Gece bir ara uyanmıştım... baktım odasında değil… Bu sabah da ağlıyordu!

LOUIS Yok canım… Sahi mi?

ELOISE Üstelik ilk kez olmuyor bu!

LOUIS Mesele o değil de… Henri de yarın akşama tren bileti almış! Yoksa kızla birlikte mi gidecek? (Mutfağa gidip geri gelir)

ELOISE Ben de kavga ettiklerini sanıp üzülüyordum! Demek birlikte gidiyorlar! Ne iyi! Her şey yolunda! Ama neden bana söylemedi? Olsun varsın, beraberler ya! Ne büyük mutluluk!

LOUIS Söz konusu bile değil bu! Şuradan şuraya adım bile atamazlar. Bunu böyle bilin!

ELOISE Şapka çıkarılacak bir babasınız doğrusu! Çok haklısınız. Burada beraber yaşasınlar daha güzel!

LOUIS O bir yere gidemez!

ELOISE Beni şaşırtıyorsunuz. Ama genç onlar!

LOUIS Farkındayım!

ELOISE Baskı yapmayın lütfen. Önce ben bir konuşayım onlarla. Aile dışından tarafsız biri olarak. Tanrının da yardımıyla onları ikna edebileceğimi ümit ediyorum. Bir fikrim var, dinleyin, benim garaja yerleşmelerini teklif edeceğim. Siz de arabanızı verirsiniz böylece tamamen bağımsız olurlar. Ah! ne güzel, burada bizim aramızda yaşarlar. Ben zaten onu biraz kızım gibi görüyorum! Bu durumda siz ve ben akraba… (Sessizlik) Ay, bir tuhaf

oluyorum gene. Ellerim, parmak uçlarım… En iyisi ben gidip minik kedimle ilgileneyim. Ah! Harika şeyler olacak… Harika! (Çıkar)

ELOISE (Dışardan) Artık size itiraf etmemin zamanı geldi. Köpeğime neden Toby adını koydum biliyor musunuz? Çünkü… İngilizce! (Louis de çıkar)

LOUIS (Dışardan) Henri!

(Henri ve Lise girerler)

LISE Baban evde yok galiba.

HENRI Kusura bakma. Bana evde olacağını söylemişti. Neden onu görmek istedin?

LISE Geldiğim gün merhaba demiştim bugün de allahaısmarladık demeye geldim.

HENRI Gerçekten gidiyor musun? Kararın kesin mi?

LISE Tatilim sona erdi.

(Sessizlik)

HENRI Bak, bahçede geziniyor. Ne yaptığını görüyor musun? Ağaçların etrafında dönüp duruyor. Az sonra gidip kapının eşiğine oturur ve beni bekler. (Lise pencereden bakan Henri'nin yanına gelir)

LISE Sana bir şey sorabilir miyim?

HENRI Ne istersen!

LISE Şimdiye kadar sormaya cesaret edemedim… Söylenenler doğru mu? Gerçekten her şeyi unutuyor mu?

HENRI Evet ama eskisi gibi değil. Daha iyiye gidiyor. Hatta bütün unuttuklarını yeni baştan öğrendi diyebilirim.

LISE Nasıl oldu bu?

LOUIS Ona, kendisi hakkında gazetelerde çıkan yazıları okudum. Eskiden çektirdiği resimleri gösterdim. Ayrıca yayıncısı da onunla ilgili bir sürü şey anlattı bana. Geceleri uykuya dalmadan önce masal gibi bunları anlattım ona.

LISE Ne güzel ilgilenmişsin onunla!

HENRI Onu tanıyalı çok olmadı ama nedense kanım ısındı.

LISE Önceden annenle mi yaşıyordun?

HENRI Evet.

LISE Nasıl biriydi?

HENRI (Albümü açıp) Bak! İşte o! Hiç geçinememişler. Birlikte bir tek resimleri bile yok. Nerede vedalaşmışlar biliyor musun? Concorde Meydanı’nda!

LISE Concorde Meydanı'nda mı?

HENRI Komik değil mi?

LISE Hayır!

HENRI Gerçekten çok farklı bir insansın.

LISE Hiç sanmıyorum!

HENRI Öyle öyle. Bu olayı kime anlatsam gülerdi. Concorde Meydanı'nda ayrılan ebeveyn! Gülünecek hikâye!

LISE Benim de güleceğimi mi sandın?

(Sessizlik)

HENRI Aslını sorarsan bu beni de pek güldürmedi. Concorde Meydanı’nda vedalaşan bir anne-baba! (Sessizlik. Louis'nin seslenişi duyulur: "Henri, Henri! ") Tek çocuk olmak zor. Babamın haline dikkat ediyor musun? Çılgınlıkta öbüründen aşağı kalır yanı yok…

LISE Eloise hakkında böyle konuşma. Ona bayılıyorum. Evinde hiçbir şey yolunda gitmiyor ama o gene de orada hükümranlığını sürdürüyor. Varlığı hissedilen ama nerede olduğu belirsiz bir ruh gibi adeta. Bir de kuvözdeki minik kediye gösterdiği büyük sevgiyi görsen!

HENRI Sevgisini göstermek için kuvöze mi giriyor yoksa?

(Bu söz ikisini de güldürür)

LISE Söylediğine bakılırsa babanın dikkatini çekmek için etrafında dört dönüyormuş ve de eninde sonunda kendini ona fark ettirecekmiş.

HENRI Ne ala! Kendin uydur kendin inan!

LISE Değil mi ama?

(Sessizlik)

HENRI Kalamaz mısın?

LISE Mümkün değil. Karar verdim bir kere!

HENRI Ben de karar verdim. Yarın akşam için tren bileti aldım. Seninle geliyorum. (Onu öpme girişiminde bulunur)

LISE Ne oluyor sana?

HENRI Niye? Benden hoşlanmıyor musun? Haa? Niye istemiyorsun beni? Söylesene haa! Anlamadın mı? Seni sev…

(Sessizlik)

LISE Henri, benim annem babam da Concorde Meydanı'nda ayrılmışlar! (Sessizlik) Anlıyor musun? Sen benim kardeşimsin Henri!

HENRI Ben?..

LISE Üvey kardeşim daha doğrusu! Düşünüyorum da… Herhalde o meydanda ayrılmayı alışkanlık haline getirmişti! Ayrıldıklarında annem hamileydi, ona bundan hiç söz etmedi. Çocuğu doğurmak istiyordu. O çocuk bendim.

HENRI Ya!

LISE Anneme, onu görmeyeceğime dair söz vermiştim.

LOUIS (Dışardan) Henri!

HENRI Sen onun kızı mısın yani?

LISE İşte annem! (Albümde resmi gösterir)

HENRI Winnie Scott'un kızı mısın?

LISE Evet. (Albümden annesinin resmini çıkarır) Babamı asla görmeyeceğime inandırmıştım kendimi. Bir gün annemin özel eşyalarına bakarken, neden ayrıldıklarını keşfettim. O zaman içimden onu öldürmek geldi.

HENRI Ne diyorsun? (Lise Henri'ye bir paket uzatır)

LISE Ona bu armağanı kendi ellerimle vermek için buralara geldim.

HENRI Nedir o?

LISE Annemin eşyalarının arasında buldum. Ben gittikten sonra yok edersin. Ben yapamadım. Açıp bakabilirsin. Seninle babamızı paylaşamadık hiç değilse bu sırrı paylaşalım.

HENRI (Usulca) *Üçleme'* nin ilk bölümü… Yazan: Winnie Scott, Çeviri: Louis Delfeuil!

LISE Evet, annemin eseri! Ve o bir kopyasını çaldı. İşin en acı tarafı da annem bu ihanete rağmen onu sevmeye devam etti ve bana bundan asla söz etmeden uzaktan uzağa babamın kariyerini izlememi istedi.

HENRI Demek *Üçleme'*yi o yazmadı!

LISE Buraya ilk geldiğim gün niyetim bu paketi ona verip hiç konuşmadan dönüp gitmekti. Ama beni görünce dudaklarından annemin adı çıktı… o sırada annemin şiirlerini çeviriyordu. Daha sonra beni Eloise'in kardeşi sandı ve benimle sohbet etmeye başladı. Artık çok geç kalmıştım. Elim kolum bağlanmıştı. Gidemedim… Hiç değilse hakaret etmek istedim... (Duygulanmıştır, ayağa kalkar) ama…

LOUIS (Dışardan) Henri!

LISE Onu asla affetmeyeceğim… Sorry man! Birazcık şansımız olaydı o resimlerde seninle yan yana olabilirdim. (Louis seslenir:"Henri" Sesi giderek yakınlaşır. Lise çabucak çıkar. Henri paketi açar. Louis görünür. Nefes nefesedir. Henri alelacele paketi kapar.)

LOUIS Ah! Burda mıydın? Niye yanıma gelmedin? Ha? Niye cevap vermedin? Seslendiğimi duymadın mı? Orada seni bekliyordum.

HENRI Affedersin. Dışardaydım.

LOUIS İyi, tamam. Bir daha buradan uzaklaşmanı istemiyorum! Nerede olduğunu bilmeliyim. Neden bana duşa gireceğini söyledin? Yalan olduğunu biliyorum!

HENRI Beni rahat bırak!

LOUIS Söyle bakalım neredeydin? Neyin var senin? Dur bakalım gitmek yok! Önce sorularıma cevap ver! Çok basit bir şey istiyorum senden! Neler olup bittiğini açıkla bana. Ben gelmeden önce ne yapıyordun? Cevap versene, neden cevap vermiyorsun? Hiçbir şey duymadım deme bana! İlk evvela arkanda ne saklıyorsun onu söyle.

HENRI Yalnız değildim!

LOUIS Tam düşündüğüm gibi! Kiminleydin?

HENRI Beni sorguya çekmekten vazgeç!

LOUIS Ben biliyorum ama! Komşunun kızıyla beraberdin.

HENRI O onun kızı değil!

LOUIS Her ne haltıysa! Ama onunlaydın öyle değil mi? Söylesene!

HENRI Bundan sana ne?

LOUIS Sen bana soru soramazsın! Ben oğlumun…

HENRI Kes! (Sessizlik. Louis Henri'nin elinden paketi çekip alır) O paketi bana hemen geri ver!

LOUIS Bu tarz konuşamazsın benimle!

HENRI Paketi geri ver diyorum!

LOUIS Oğlumdan emir alacak değilim!

HENRI Ben senin oğlun moğlun değilim! (Sessizlik) Paketi geri ver. Oğlun değilim senin. (Henri sakin bir sesle konuşmasına devam eder, Louis ise anormal ve sıkıntılı hareketler yapar. Henri paketi almak için uğraşır)

LOUIS Sen ne anlatmaya çalışıyorsun? Neden böyle fısır fısır konuşuyorsun? Başım dönüyor… (Sersemler. Pakete sanki bir cankurtaran simidiymiş gibi sıkı sıkıya sarılmıştır, yavaş yavaş akşam olmaktadır) Sürükleniyor gibiyim... midem bulanıyor… sanki bir geminin güvertesindeyim… Henri! Yardım et bana! (Sessizlik) Korkunç bir şey bu... Henri, hiçbir şey göremiyorum… Işık gözlerimi kamaştırıyor. (Sessizlik. Henri perdenin bir kanadını örter. Louis yavaşça kendini bırakır.)

HENRI Şimdi nasılsın?

LOUIS Ne korkunç bir andı yarabbi! Sen oğlum olmadığını söyleyince, bir güç beni adeta bir geminin güvertesine sürükleyip götürdü. Açıklarda fırtınayla boğuşan bir tekneye. Etrafımda hiç tanımadığım manzaralar vardı ve ben dalgalara gömülüyordum... Sanki birileri beni ayaklarımdan çekip suyun dibine batırıyordu. Bense şu can simidine sıkı sıkı sarılmıştım. (Elindeki paketi gösterir) Beni terk etme! Eğer bırakıp gidersen düşerim… suyun dibine… boşluğa… Henri, niçin oğlum olmadığını söylüyorsun?

HENRI O paketi bana ver!

LOUIS Önce gerçeği söyle. Annen bir şeyler mi anlattı sana?

(Sessizlik)

HENRI Annem mi? Onun senin varlığından bile haberi yok! Üç ay önce birbirimizi tanımıyorduk. Bir gazete ilanı okudum ve ona cevap yazdım. Sen de bana görev verdin. Çünkü hafızanı yitiriyordun. Çevrenden yararlanabilmek için oğlun olarak tanınmayı kabul ettim. Hepsi bundan ibaret. Oğlun değilim. Bu bir oyundu. Bitti. Hadi şimdi o paketi bana ver.

LOUIS Yalanlar uydurmayı kes artık. Sen benim oğlumsun. Sen Henri'sin. Oğlum! Ben de senin babanım. Beni bırakmaya hakkın yok.

HENRI O paketi bana verin!

LOUIS Bırak bu sizli bizli konuşmaları. Sana inanmıyorum.

HENRI Resimleri albüme ben yapıştırdım. Sırf seni oyalamak için. (Albümü alır ve Louis'ye gözdağı vermek için) O elindeki paket de cankurtaran simidi değil, seni paramparça edecek bir bomba.

LOUIS Mademki oğlum değilsin bunun ne önemi var senin için? (Henri albümdeki resimleri söker ve gider) Henri... Henri! (Akşam olmuş, oda

gölgelenmiştir) Henri! (Sessizlik. Louis resimleri toplar) Oğlum olmasaydı benim için bu denli kaygılanır mıydı? Neden babası olmadığımı söyledi? Ona ne yaptım ki? Beni yapayalnız bırakıp gitti! Neden bıraktı beni? Henri! Neden resimleri yırttı? En iyisi bunları hiç düşünmemek, olup biteni unutmak. Her evlat günün birinde babasına başkaldırır, olağan bir şey bu! Artık düşünmemeliyim. Düşününce başım dönüyor. Unutayım gitsin... Neden kızgındı öyle? Kim kızgındı? Hah! Oldu işte. Unuttum. Kimi unutmak istediğimi bile hatırlamıyorum şu anda. Ah! Harika bu! Hala kendi kendimin efendisiyim. Neyi unutmak istiyorsam onu unutuyorum. Hadi bakalım çalışmaya devam... (Paketi alıp açar) "Ve kan yağmuru seni oburcasına yiyip bitirirken, güçlü bir merhamet rüzgarı, yanaklarından süzülen gözyaşlarını yalayacak ve sen zamana karşı duyduğun dehşeti haykırırken ölüm kapılarının ardından duyulan bir ezgi seni yanıtlayacak! " Bu metin? Neydi bu? " *Üçleme*'in Birinci Bölümü" Yazan: WINNIE SCOTT! Winnie! Winnie Scott! Çeviri:Louis Delfeuil. "Üçleme'nin birinci bölümü! " Winnie Scott'un mu? (Sessizlik. Ellerine bakar. Lise girer)

LISE Affedersiniz… rahatsız etmek istemezdim ama…

LOUIS Winnie… Söyle bana... Resimleri niçin yırttı? Hayır hayır bunu düşünmemeliyim. Unutmam gerek. Düşününce başım dönüyor. Neden çıkıp gittiğini unutmalıyım... Neden kızgındı? Kim kızgındı? Hah! Oldu işte. Unuttum. Ne korkunç! Tekrar geriye dönüyorum. (Sonunda Lise'e bakar) Winnie! Ne korkunç biliyor musun, geri sayım başladı gene. Ölüm hakkında anlatılanlar doğru demek ki! Geçmişin yüzünü takınıyor ve tam ölüm anında

insanın tüm yaşamı bir film şeridi gibi gözlerinin önünden akıp gidiyor. Ah! Keşke babasız olsaydım!

LISE Nasıl söylersin bunu?

LOUIS O gür sesin aynen duruyor! Tebrik ederim!

LISE Ben… ben…

LOUIS Hatırlıyor musun? Babam Allahın günü telefon edip sorardı: "Ne haber? Yeni bir şey var mı? " Onu oyalamak için bir şeyler uydurmam gerekiyordu. Bilirsin, hayal gücüm de pek kısıtlıdır. İşte o zaman çareyi senin üçlemenden bahsetmekte buldum. Bütün yaşamı boyunca ilk kez o gün babam beni kutladı. Eserimi olağanüstü bulmuştu ve bu kez de her gün onu yayıncıya götürüp götürmediğimi sormak için arar olmuştu! Sonunda dediğini yaptım. Beni affet. Ah! Keşke yetim doğmuş olsaydım!

LISE Nasıl söylersin bunu?

LOUIS Oh! Hep aynı öfkeli kadınsın! Hayret Winnie! Anılar çağrıldıkça geri geliyorlar. Birlikte İspanya'daydık. Bu şapkayı hediye etmiştim sana. Sıcaklardan yakınıyordun. Her şeyi, en ince ayrıntısına kadar yeniden görüyorum. Hayret doğrusu! Orada birlikte geçirdiğimiz o harikulade üç gün! Winnie! Ah! Winnie, yaşadığımız o mutluluk anlarının her birini yeniden görüyorum. Küçük dondurmacı dükkânını, bir oturuşta yedi top dondurmayı yalayıp yuttuğumuzu… Nasıl aşıktık birbirimize!

LISE Artık aşka inanmıyorum! Dünyadan elimi eteğimi çoktan çektim. Bitmiş! Harap olmuş! Yıkılmış bir kadınım ben!

LOUIS Winnie! Sen benim sevdiğim tek kadınsın! Sana dokunabilmeyi, ellerini tutmayı öyle istiyorum ki! Hayır... Lütfen ağlama!

LISE Birbirimize söyleyecek ne çok şeyimiz vardı!

LOUIS Kımıldama lütfen! Bırak sırtına dokunayım...

LISE Peki.

LOUIS Öyle özledim ki seni!

LISE Ben de! Ben de seni özledim!

LOUIS Artık birlikte çok mutlu olacağız...

LISE Evet! Yıllardır seni bekliyor, seni arıyordum.

LOUIS Hep beni düşündüğünü söyle, benim daima seni düşlediğim gibi.

LISE Hep seni düşünüyordum, öyle özlemiştim ki seni... Seni hayal ediyor, yüzünü, bedenini resimliyor, ellerimle topraktan heykelciklerini yoğuruyordum. Belki günün birinde karşımda capcanlı durursun diye… Şu an durduğun gibi…

LOUIS Artık korkacak bir şeyim kalmadığını söyle!

LISE Senin beni arzuladığın ölçüde ben de sana kavuşmayı ümit ediyordum!

LOUIS Bırak sırtını okşayayım, bırak saçlarını tutan düğümü çözeyim...

LISE Bekliyorum. (Hareketsiz durur) sırtımı okşa, saçlarımı tutan düğümü çöz...

LOUIS Beni affettiğini söyle.

LISE Öyle özledim ki seni! Sana ne kadar çok ihtiyacım vardı, ama hiçbir zaman yanımda değildin.

LOUIS Beni affediyor musun?

LISE Evet, tüm kalbimle!

LOUIS O halde sevinçten sıçrayabilirim... sana kavuşmak... ne büyük mutluluk... artık korkmuyorum... ne boşluktan... ne de hiçlikten... bir

sıçrayışta geriye... geçmişime dönebilirim… Ama bu sıçrayışı nasıl yapacağım? Ne yapmam lazım bunu başarmak için? Ya yürümek için? Yürümek için ne yapar insan? Önce bacağını mı kaldırır yoksa ayağını öne mi sürer? Hatırlayamıyorum. Nasıl yürünür? Ne yapılır? Önce hangisi? Kollar mı bacaklar mı? Bacaklar evet... Bacağımı kaldırmalıyım. Ama bu çok tehlikeli! Tek ayağımın üstünde nasıl durabilirim? Nasıl dengede kalabilirim? Düşmekten korkuyorum. (Oturur) Kendimi tehlikeye atamam! Aptallık olur. Adım atmaya korkuyorum. Eskiden nasıl yürüdüğümü hatırlayamıyorum. Ama bunun ayaklar vasıtasıyla yapıldığına eminim! Ellerimizle nesneleri tutar, ayaklarımızla ise... burnumuzla nefes alır, kollarımızla geriniriz. Şu insan denen mahluk gerçekten olağanüstü! Kelimeler ağzımızdan çıkar, hava ise burnumuzdan girer. Hayran kalmamak elde değil. Acaba diyaframıma kim kumanda ediyor? Nefes alıp vermek için ne yapıyoruz? Garip! Hava öyle ağır ki ciğerlerimi şişiriyor... gırtlağım yanıyor... Miyavlamak istiyorum... yeni doğmuş bir bebek gibi çığlık atmak istiyorum... Geriye doğru bir yolculuğa çıktım... uygun adım geriye!...Ta ilk günden daha öncesine... Orada ne yapacağım? Bacağımı mı kaldırayım? Nasıl başaracağım bunu? Vücudum baştan ayağa titriyor! Doğmakta olan bir bebeğim ben! Geriye yolculuğum sürüyor... Boşluğun eşiğindeyim. İşte o an geldi. Geriye doğru en tehlikeli sıçrayış işte şimdi. *Üçüncü Sıçrayış*... Yelkenli denizin ortasında... suya atlamalı... Ama yapamıyorum... artık kıpırdayamıyorum... Gene de boşluğa düşmekten korkmuyorum... ne olursa olsun artık hiç korkmuyorum...

(Louis oturmaktadır. Lise yanında diz çökmüştür. Sahne kararır)

LISE Baba, baba, onu düşünde görmeni diliyorum. Belki artık o da seni affeder. (Sessizlik. Sabahın ilk ışıkları odaya girer. Lise Louis'nin önünde durur. Işık biraz yükselir. Henri gölgede durmaktadır) Babam öldü.

HENRI Ne zaman?

LISE Bu gece. Ona kim olduğumu söylemek istedim ama o beni annem zannetti. Bana… Mutlu görünüyordu. Kendisini affetmemi istedi!

HENRI Şimdi ne yapacaksın?

LISE Gidiyorum.

HENRI Böyle çıkıp gidemezsin!

LISE Neden?

HENRI Lise... ben senin kardeşin değilim!

LISE Biliyorum. Babamla tartıştığınızda her şeyi duydum.

HENRI Ya!

LISE Ne yazık ki!

HENRI Tam tersine. Bu durumda her şey değişebilir. Oğlu olmadığıma göre.

LISE Ama sen de en az sözde baban kadar sahtekarsın!

HENRI Sana ihtiyacım var!

(Sessizlik. Eloise yavaşça girer. Sevinçlidir. Alçak sesle nefes nefese konuşur. Gölgede duran Henri'yi görmemiştir)

ELOISE Uyuyor mu?

LISE Evet.

ELOISE Konuştunuz mu?

LISE Evet.

ELOISE Ah! Ne güzel! Unutulmaz bir gün yaşayacağız. Her şeyden önemlisi minik kedim kurtuldu. Evet, Lise, kurtuldu. İlk kez miyav dedi. Yürüyor da! (Louis'nin sık sık yaptığı tuhaf bir yürüme hareketi yapar) Evet, evet. Gözlerini açıp bana doğru geldi ve annesiymişim gibi patisiyle beni okşadı. İlk başta sendeliyordu sonra kendine güveni geldi. Bana gülümsedi de. Öyle şeker ki!

LISE Çok sevindim.

ELOISE Louis'nin sayesinde iyileşti. Dün gece beni yüreklendirdi. Ben de ona biberon verdim ve sevdim. Hem de eldiven takmadan. Yok yok, sakın uyandırmayın. İstirahate ihtiyacı var. Ah, Lise ne sevinçliyim bilsen. Müjdeyi vermek için ayaküstü uğramıştım. Şimdi gidip parti hazırlıklarına başlayabilirim.

LISE Bilmem partiye gelip pastanızı yeme gücünü bulabilecek mi? Ama bu mutluluğunuza gölge düşürmesin. Bir kedicik dünyaya gözlerini açtı. Küçücük bir canlı! Ve yaşamdan kopmak istemeyen ruh kendine hemen yeni bir beden buldu! Louis artık hep sizinle olacak.

ELOISE Ah! Lise siz de mi öyle düşünüyorsunuz? Ne harika olurdu değil mi? Neyse ben gideyim. Siz de fazla oyalanmadan gelin. Toby'nin partisi başlamadan sizinle konuşacaklarım var. Garajı düzenleyeceğiz!

(Eloise gider, Henri gölgeden çıkar, yüzü allak bullaktır)

HENRI Sana ihtiyacım var! Birbirimizi bulduk... Bana ne demişti biliyor musun? " İnsan hayatta sadece bir kez aşık olur"

LISE Babam gerçekten böyle mi dedi?

HENRI Evet.

(Lise ona gülümser ve gider. Henri eline üçleme metinlerini alıp Louis'ye bakar, sonra kağıtları şömineye atar. Sahne kararır. Telefon çalar. Henri açmaz. Telesekreter devreye girer.)

BAND (Louis’nin sesi) " Merhaba, Henri ve Louis DELFEUİL' ün evini aramış bulunmaktasınız. Şu an size cevap veremiyoruz eğer bir mesajınız varsa lütfen.....”

(Henri bandı durdurur. Şömineden alevler yükselmektedir. Sahne kararır.)

S O N